

*** Plaćanje računa * Plaćanje poreza na apsolutna prava * Kupoprodajni ugovori * Izrada ovlašćenja * Zeleni karton * Polisa osiguranja od autoodgovornosti * Osiguranje stakla * Osiguranje putnika * Pomoć na putu**

*** Odloženo plaćanje:** čekovima, karticama Intesa banke i Banke poštanske štedionice na 6 mesečnih rata, administrativnom zabranom za zaposlena lica, preko PIO fonda za penzionere

TEHNIČKI PREGLED
GOLD CENTAR

STARČEVO
Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme: 08-16h, Vikendom ne radimo.

STRUGARA RADANOVIĆ

BUKOV pelet
"Strugara Radanović"

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta "KAL" razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

STRUGARA RADANOVIĆ

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању наше планете! Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

У ајнфорту зграде Месне заједнице стално можете предати пластичне затвараче - чепове

МЗ Старчево
ЈКП Старчевац
ЈКП Хигијена

Слика



ДОБРОСАВЉЕВИЋИ: Најлепши украс живота су наша деца, а најлепше одело нам је наша ношња. Корени, традиција о породица - све што је вредно у једном кадру

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ *новине*

ГОДИНА: XXXIII
БРОЈ: **395**
31. ОКТОБАР 2026.
НЕМА ЦЕНУ

Издаје
Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић
Редакцијски колегијум:
Петар Андрејић (оснивач), **Јордан Филиповић, Зорана Штековић, Предраг Станковић, Марко Ивошевић, Далибор Мергел, Вера Шкулић, Петар Орешковић** (спорт), **протојерej-ставрофор Зоран Малетић** (црква), **Данијела Пећанин** (школа). Тех. секретар: **Јована Горуновић**,
Фото, насловна: **Исидора Јовић**

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефон
063/565-752

Тираж
1200

СТАРЧЕВАЧКЕ ***новине*** први пут су изашле **јуна 1994**. године.
Уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048
///
Информатор СМЗ Старчево

CIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994)- . Панчево: Креативни културни клуб, 1995- (Панчево: Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: http://www.starcevo.org.rs. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735



Саопштење Србијагаса

Почело подношење захтева за гасне прикључке

Јавно предузеће "Србијагас" обавестило је будуће потрошаче у Старчеву да могу да поднесу захтеве за прикључење на гасоводну мрежу.

Стандардни гасни прикључак типа Г4, дужине до 20 метара, кошта 115.062 динара са ПДВ-ом, док Г6 кошта 131.960,40 динара. Домаћинствима је омогућено плаћање на 36 месечних рата без камате.

Изградња прикључног вода и мерно - регулационог сета обавеза је "Србијагаса", док унутрашњу гасну инсталацију обезбеђује потрошач. Образац захтева и детаљно упутство могу се преузети са сајта "Србијагаса" или у Месној заједници, а додатне информације добити у Оперативно-дистрибутивном центру у Панчеву, Улица Милоша Обреновића 8.

Тиме је отворена завршна фаза гасификације Старчева - прикључивање појединачних домаћинстава на мрежу, каже се у саопштењу "Србијагаса".

Ускоро оптички интернет



Оптички кабал

Како "Старчевачке новине" незванично сазнају до краја године могла би да стартује оптичка кабловска мрежа која ће Старчевцима понудити брзи интернет и квалитетан тв сигнал.

Радови на терену су изведени, а након процедуре која би потрајала још месец-два, мештани би могли да склапају уговоре са провајдером.

РЕЗУЛТАТИ ИЗБОРА НА БИРАЧКИМ МЕСТИМА У СТАРЧЕВУ

Највише гласова Студентској листи

Изборна листа	Горњи крај	Доњи крај	Шумице	Радничко насеље	Старчево укупно
1. Александар Вучић - Уједињена Србија	466	533	502	348	1849
2. Ивица Дачић - Фактор стабилности (Социјалистичка партија Србије, "Јединствена Србија", Социјалдемократска партија Србије, "Зелени Србије")	13	25	19	5	62
3. Студентска листа "Студенти побеђују"	665	646	584	355	2250
4. Расим Љајић - Људски (СДП - ЏДП)	1	/	3	/	4
5. Vajdasági Magyar Szövetség – Dr. Pásztor Bálint – Savez vojvodjanskih Madjara – dr Balint Pastor	1	1	2	/	4
6. Усаме Зукорлић (СПП) Покрет за уједињење	2	/	/	/	2
7. Руска странка - Србија у Бриксу - Слободан Николић	0	2	/	1	3
8. Аутентична десница - др Милош Јовановић (Нови ДСС - МОНАРХИСТИ - Српска коалиција НАДА - Одважно, Српски!	8	5	5	5	23
9. Европска Србија - Мариника Тепић - Здравко Понош (Странка слободе и правде, Србија центар - СРЦЕ, Солидарност - Самоодбрана - Ослобођење)	2	9	1	1	13
10. СДА Санџака - Чувари Санџака	0	/	1	/	1
11. Богољуб Карић - Покрет Снага Србије - БК	3	6	9	5	23
12. Либерално зелена странка - За слободну и чистију Србију	/	/	/	4	4
13. Бирам правду - бирам будућност - Коалиција Снага - проф. др Ферид Булић - Василиос Провелегиос	/	/	/	/	/
14. Странка руско - српског јединства - Руси и Срби браћа заувек	2	4	/	/	6
15. Ћале ово је за тебе - Петар Ђурић - премијер Србије	/	2	/	1	3
16. Владимир Гајић - Алтернатива за Србију - Народна странка, БУНТ - Права Србија	/	1	/	/	1
17. "Албанска Коалиција" - "Koalicioni Shqiptar"	/	1	/	/	1
18. Мајка Србија - Груда	2	1	1	1	5

интервју

Ненад Дојчиновић

ДИРЕКТОР МАШИНСКЕ ШКОЛЕ "ПАНЧЕВО"

Занат је поново на цени

Директор Машинске школе о дефицитарним занимањима, дуалном образовању, новом Тренинг центру и припреми младих за свет рада

Машинска школа "Панчево" деценијама образује кадрове за занимања која су непосредно повезана са привредом Панчева и околине. Међутим, савремено машинство данас више не подразумева само радионицу, алат и радно одело. Аутоматизација, рачунари, нове технологије и Индустрија 4.0 мењају и начин рада и начин образовања будућих мајстора, техничара и инжењера.

О томе како се школа прилагођава тим променама, зашто су занати поново тражени, шта ученицима доноси нови Тренинг центар и колико је важна веза школе и привреде разговарали смо са директором Машинске школе "Панчево".

Машинска школа има дугу традицију, али се свет рада веома брзо мења. Колико се данас школа променила у односу на време када сте почињали да радите у њој?

- Машинска школа "Панчево" има веома дугу традицију и ове године би требало да обележи 80 година постојања. За мојих 19 година рада у школи, најпре као професора, а сада и као директора, променило се много тога. Практично не прође ниједна календарска година без неких промена и допуна - од административних послова и финансијског начина рада па све до процеса образовања и васпитања. Школа мора стално да се прилагођава променама, јер се мењају и потребе ученика и захтеви света рада.

Која занимања су данас најтраженија међу ученицима и колико се њихово интересовање поклапа са потребама привреде?

- Сва занимања за која школујемо ученике су тражена. То показује да привреда нашег града ради у великом капацитету и да ће потреба за стручним кадром постојати и у будућности. Наша обавеза је да школујемо ученике који ће по завршетку школе моћи да одговоре потребама привреде, без обзира на то да ли ће се одмах запослити или наставити образовање.

По атрактивности можемо издвојити образовне профиле који се код нас реализују по дуалном моделу - браваре-завариваче, оператере машинске обраде, инсталатере водовода, грејања и клима уређаја, механичаре моторних возила и техничаре мехатронике. Ту су и возачи моторних возила. То су уједно и веома тражена занимања, а наша школа уписује велики број ученика управо за њих. Било би, међутим, неправедно изоставити и остале профиле, од техничара друмског саобраћаја до машинских техничара моторних возила и техничара за компјутерско управљање (CNC) машина.

Често се говори да су занати поново "на цени". Примећујете ли то и међу ученицима који уписују Машинску школу?

- Не каже се без разлога да је занат злата вредан. Занати су све траженији, а то се види и по развоју наше школе. У последњих девет година број одељења повећан је са 32 на 40, а повећан је и број група у оквиру појединих образовних профила. Све је то рађено планski и систематски кроз уписну политику школе.

Млади све више имају прилику да виде да добро стручно занимање може да им отвори брз пут до запослења, а да им истовремено остави могућност да наставе школовање.

Велика промена за Школу је нови Тренинг центар. Шта он конкретно доноси ученицима и наставницима?

- Тренинг центар је природан наставак онога што нашу школу очекује у будућности и правца у којем треба да се развија. Али за нас је он, пре свега, нова радионица.

Деценијама смо ученике школовали у простору који је из године у годину био у све лошијем стању. Један део старе радионице се урушио, а ученици и запослени радили су и на машинама и опреми који су у појединим случајевима потицали још из 1942. године. И у таквим условима успевали смо да остварујемо одличне резултате са ученицима.

Сада имамо савремен простор и нову опрему. Индустрија 4.0 и савремене технологије омогућавају да се настава изводи на много вишем нивоу, а ученици квалитетније припреме за оно што их очекује када почну да раде у компанијама.

Тренинг центар омогућава и да се део учења кроз рад у оквиру дуалног образовања реализује у школи уколико из неког разлога не може бити спроведен у компанијама. Истовремено нам отвара нове могућности за специјализације, преквалификације, доквалификације и програме неформалног образовања, као и за још чвршћу сарадњу са Националном службом за запошљавање, Привредном комором и компанијама не само са подручја Панчева већ и шире.

Резултати ученика показују да се добро радило и раније, у много скромнијим условима?

- Свакако. У последње четири године на такмичењима трогодишњих образовних профила два пута смо били први у Србији, а једном други. Ове године освојили смо и прво место на такмичењу ученика четвртог степена. На те резултате смо посебно поносни имајући у виду услове у којима смо годинама радили.

Нови Тренинг центар сада нам омогућава да знање ученика, труд наставника и резултате које остварујемо прате и одговарајући услови за рад.

Колико је младима данас важно да током школовања стекну конкретно практично знање, а не само диплому?

- Изузетно је важно. Само диплома није довољна. Кроз стицање знања и учење кроз рад ученици се оспособљавају да одмах одговоре потребама привреде. Касније ће, радећи у компанијама, наставити да усвајају нова знања и стичу искуство. Школа треба да им пружи добру основу за тај први корак.

Машинска струка је непосредно повезана са привредом. Колико је важна сарадња школе и компанија?

- Сарадња наше школе и привреде је нераскидива. Ми стално разговарамо, договарамо се и усаглашавамо како бисмо ученике што боље и ефикасније оспособили за рад у реалном радном окружењу.

Привреда исказује своје потребе, а Школа настоји да кроз образовање одговори на њих. Зато ту сарадњу морамо стално да развијамо и унапређујемо.

Да ли се догађа да послодавци још током школовања препознају ученике које би желели да запосле?

- Да, и то се догађа све чешће и у све већем обиму. Практична настава и учење кроз рад пружају прилику да

послодавци упознају ученике, виде њихово знање, однос према послу и начин на који функционишу у радном окружењу. На тај начин и ученици током школовања имају прилику да покажу шта знају и умеју.

Какву сарадњу Машинска школа може да оствари са привредницима из Старчева?

- Сви привредници који искажу потребу и интересовање за сарадњу са школом су добродошли. То се, наравно, односи и на привреднике из Старчева. Кроз изјаве о намери могу да искажу заинтересованост, а затим можемо да разговарамо, разјаснимо евентуалне недоумице и договоримо могуће облике сарадње.

Важно је да привреда каже какви су јој кадрови потребни, јер је то један од начина да образовање што боље повежемо са стварним потребама тржишта рада.

Када бисте данас саветовали родитеља чије дете бира средњу школу, шта бисте му рекли о предностима машинске струке?

- То је, пре свега, релативно брз пут до запослења, уз стицање конкретних знања и вештина које су потребне привреди. С друге стране, завршетак стручне школе не значи да се образовање завршава. Ученик може одмах да се запосли, али може и да настави школовање.

Дакле, избор стручне школе даје младом човеку више могућности - и за рад и за даље образовање.

Шта бисте поручили младом човеку који мисли да су машинска занимања тешка, "прљава" или мање перспективна од неких других занимања?

- Сви ми машинци морали смо на почетку мало да се "испрљамо". Ово није медицина. Ми носимо плаве мантиле и радна одела - од радника до инжењера.

Шалу на страну, ни машинство више није толико "прљаво" као некада. Развој технике током последњих деценија, а данас посебно Индустрија 4.0, донео је савремене методе рада које су много другачије и привлачније младима.

Рачунари, аутоматизација, савремене машине, а све више и вештачка интелигенција, налазе своје место и у машинству. Зато савремени машинац, уз основна знања струке, мора да буде спреман да прихвата и користи нове технологије.

Поред стручног знања, колико је важно да школа код младих развија одговорност, радне навике и тимски дух?

- Веома је важно, нарочито данас, у времену савремених технологија и све бржег начина живота. Није довољно само научити ученика како да обави одређени посао. Потребно је развијати одговорност, однос према раду и способност функционисања са другим људима.

На томе радимо и кроз Тим за каријерно вођење и саветовање ученика.

Шта је данас највећи изазов за једну средњу стручну школу - привући ученике, сачувати квалитетан наставни кадар или их припремити за тржиште рада које се стално мења?

- Рекао бих да је све то повезано. Потребно је привући ученике, обезбедити квалитетан кадар, пратити развој технологије и истовремено припремати младе за тржиште рада које се веома брзо мења.

Важна је и добра веза образовања и локалне привреде. Она увек може да буде боља и морамо стално да је развијамо и тражимо решења која ће бити добра за све. То не важи само за Машинску школу "Панчево", већ и за друге средње стручне школе.

Истовремено радимо и на новим образовним профилима у сарадњи са надлежним образовним институцијама. О томе ћемо, ипак, више говорити када за то дође време.

И за крај - зашто би један ученик из Старчева, Панчева или околних места требало да изабере Машинску школу?

- Због могућности да стекне нова знања и конкретне вештине које ће га припремити за живот и рад. После школе може да настави образовање или да са занимањем које је стекао уђе на тржиште рада.

Зорана Штековић



Ненад Дојчиновић

Радионице и позив за учлањење

У просторијама локалног удружења жена у току су јесење креативне радионице за основце и трајаће до 8. новембра. Нови полазници су ученици трећег разреда, док четвртаци и неколико девојчица из петог разреда, које су прошле школске године похађале радионице, сада желе да наставе усавршавање у ручном раду.

Љиљана Зарић, председница удружења, каже да је задовољна одазивом деце. Већина се одлучила за плетење вуницом, памучним концима или тракама, али има интересената и за хеклање. Деца желе да раде торбе, играчке, капе, али прво морају да савладају основни бод.

У октобру су "неолићанке" учествовале на "Михољској јесени" у Опову, "Аграрној јесени" у Старчеву, а наставиле су сарадњу и са "Старчевљанкама" из Старчева код Петровца на Млави учествујући на њиховој "Тортијади". Из овог удружења позивају суграђанке да им се придруже у бројним активностима.

М. Ј.



Вредне дечије руке

ВЕРА ШКУЛИЋ МЕЂУ 100 ЖЕНА ХЕРОЈА СВЕТСКЕ ПОЉОПРИВРЕДЕ

Велико признање за нашу суграђанку

Вера Шкулић, наша суграђанка, изабрана је међу 100 жена хероја у пољопривредно-прехрамбеним системима и руралном развоју, у оквиру глобалне иницијативе Организације Уједињених нација за храну и пољопривреду (ФАО).

Признање добија посебну тежину ако се зна да је у избору учествовало 609 номинованих жена из 131 државе, док је ФАО на коначну листу уврстио сто жена чији су рад, знање и ангажовање препознати као значајан допринос развоју пољопривреде, прехрамбених система и руралних заједница широм света. Вера Шкулић је на званичној листи представница Србије.

Шкулићева је пољопривредна предузетница и пчеларка, као и оснивачица и председница Асоцијације агропредузетница Србије. Кроз рад Асоцијације, коју је основала са Симоном Ђукић, посебно је усмерена на економско оснаживање жена на селу, њихово повезивање, едукацију и стварање услова да свој рад претворе у одржив посао.

- Ово признање за мене представља велику част, али га доживљавам и као признање свим женама у српској пољопривреди. Поносна сам што сам имала прилику да представљам нашу земљу и покажем да жене из Србије могу да буду међу најбољима на свету - поручила је Вера Шкулић.

Она истиче да награда припада и свим женама које свакодневно раде на својим газдинствима, производе храну, развијају своја места и својим радом доприносе развоју Србије.

- Наставићу да радим на унапређењу положаја жена у пољопривреди, развоју руралних подручја и стварању нових прилика за жене које желе да остану, раде и успешно послују у мањим местима - истакла је Шкулићева.

Признање јој је уручено 15. октобра у седишту ФАО у Риму, током програма Светског форума за храну.

Ово међународно признање уједно је потврда да се рад жена у пољопривреди све видљивије препознаје и ван националних оквира, али и подстицај да се додатно отвара простор за њихово економско оснаживање, предузетништво и активнију улогу у развоју локалне заједнице.

П. Андрејић



Вера Шкулић у Риму по добијању признања

Распоред пражњења плавих канти

☐ Из улица: Петра Драпшина, Матије Гупца, Иве Лоле Рибара, Ритске, Пролетерске, Вишњичке, Ослобођења, Партизанске, Радничке, Виноградске, Сремске, Банатске, Омладинске, Кестенова, Његошеве, Максима Горког, Наделске, 4. октобра, Зимске, Јесење, Мале, Панчевачки пут, Вељка Влаховића, Моше Пијаде, Бечејске, Зрењанинске, Вршачке, Иве Андрића, Сомборске, Суботичке, Михајла Пупина, Николе Тесле и Новосадске, плаве канте ће се празнити једном месечно и то - ЧЕТВРТКОМ , у следећим терминима: **19. новембар и 17. децембар.**

☐ Из улица: ЈНА, Пролетње, Дунавске, Вука Караџића, Војвођанске, Иваначки пут, Летње, Утринске, 7. јула, Жарка Зрењанина, Лењинове, Маршала Тита, Бориса Кидрича и Баштенске, плаве канте ће се празнити једном месечно - ПЕТКОМ и то у следећим терминима: **20. новембар и 18. децембар.**

☐ Иначе, у прва четири термина пражњења плавих рециклажних канти из нашег места изнето је 9 тона рециклабилног материјала (јун - 2,5 тона, јул - 2 тоне и август - 2,2 тоне, септембар 2,3 тоне), а настављено је у још јачем ритму и у октобарском пражњењу када је однето3,2 тоне хартије, пластичних боца и лименки! То доказује пуну оправданост ове акције и висок ниво еколошке свести мештана Старчева.



На терену

Повећан ризик од пожара

Градски штаб за спровођење мера заштите од пожара стрних и других пољопривредних усева на територији Града Панчева упозорио је учеснике жетвених радова на повећану опасност од настанка пожара у периоду сазревања усева и током жетве.

Како се наводи у саопштењу од 8. октобра, током сазревања и жетве забрањено је паљење и коришћење отворене ватре у близини усева. Жетва, транспорт стрних усева и сламе могу се обављати само технички исправним пољопривредним машинама и возилима, уз одговарајућу заштиту од варничења. Комбајни који учествују у жетви морају бити опремљени исправним апаратом за гашење пожара, као и потребним алатом. Током жетве, превоза усева и камарисања сламе забрањени су пушење и коришћење средстава са отвореним пламеном. Изузетак су посебно одређена места која морају бити удаљена најмање 30 метара од места рада и обезбеђена посудама са водом за гашење остатака цигарета.

Градски штаб је позвао све учеснике жетвених радова да доследно примењују превентивне мере како би се спречили пожари и заштитили усеви, пољопривредне машине и имовина у нашем атару..

VAŽNO 013 УСКОРО са вама

Успешно одржана 24. Старчевачка тамбурица

Квалитетни наступи, верна едукована публика и амбијент који негује боемски дух Панониje још једном су потврдили да манифестација "Старчевачка тамбурица" није само такмичење музичара, већ и место сусрета, дружења и очувања тамбурашке традиције. И сама конкуренција на 24. Међународном фестивалу малих тамбурашких састава била је вансеријска, како и доликује, уз учешће квалитетних музичара из шест земаља, што довољно говори о нивоу такмаца.

Напослетку, и према оцени стручног жирија и на основу гласања публике, сасвим заслужено тријумфовао је Омладински тамбурашки оркестар "Марко Нешић" из Новог Сада.

Према оцени директора Дома културе Марка Ивошевића, континуитет и унапређење услова за наступе остају међу најважнијим резултатима овогодишњег издања.

- Прошле године смо подигли ниво амбијента и квалитет оркестара, а ове године смо то успели да задржимо.То сматрам успехом. Уз то, имали смо и одређена техничка побољшања: први пут смо користили сопствено осветљење, озвучење је било другачије категорије, а додали смо и неколико амбијенталних детаља који су допринели целокупном утиску - каже Ивошевић.

Највише разлога за задовољство имали су чланови Омладинског тамбурашког оркестра "Марко Нешић" из Новог Сада, који су овогодишњи фестивал завршили победом.

- Утисци су одлични. Задовољни смо својим наступом и изведбом и поносни смо на себе. Наступ је био у складу с нашим очекивањима, мада увек може и боље - казала је чланица оркестра Мануела Максимовић. За њу је тамбурашка музика почела у основној музичкој школи, након чега је наставила да свира у омладинском оркестру. Поред љубави према инструменту, важни су јој дружење, окружење и заједнички рад.

Своје утиске изнео је и Лука Муленга, који прим свира готово десет година. Задовољан је наступом, а наду да ће се поново видети са старчевачком публиком прати и очекивање да ће квалитет извођења наставити да расте.

- Оно што Старчево посебно издваја јесте публика, јер се види колико људи овде воле и познају тамбурашку музику. Амбијент је веома пријатан за свирање, с кафанском атмосфером која је одмерена и ненаметљива - каже Муленга. Његово презиме вуче корене из Африке: деда му је дошао из Замбије. Иако није истраживао посебне везе између афричке и војвођанске музичке традиције, Муленга је, заједно с братом, кроз тамбуру пронашао свој простор за изражавање.

Одличне утиске понео је и Роко Гребенар из осијечког тамбурашког састава "Фортуна", који је први пут наступио у Старчеву. Већ по доласку, како каже, дочекали су их срдачни домаћини, добра организација и атмосфера која се, према његовом искуству, може мерити с најбољим манифестацијама у региону.



Прва награда отишла је у Нови Сад

- Били смо на много фестивала и свирки, али оваква атмосфера је заиста посебна. Овде има много људи који чувају тамбуру, воле је и живе за њу. Када се такви љубитељи окупе на једном месту, тешко је да атмосфера буде лоша - каже Гребенар.

О квалитету овогодишњег фестивала говорио је и музички педагог Пера Павлов, члан стручног жирија од првог издања манифестације, пре 24 година. Он је оценио да је овогодишњи програм представљао помак у односу на претходни, који је сматрао посебно изазовним за фестивал.

Према његовим речима, проблем није ограничен само на тамбурашку музику. Изворна народна музика, осим дела новокомпонованог стваралаштва, све ређе се чује на радију и телевизији, због чега је њено очување посебно важно.

- Жао ми је што се народна музика све мање чује у медијима. У време када сам се озбиљније бавио музиком тамбурашка музика била је један од начина да се посебно истакне војвођанска народна традиција. Мислим да то треба сачувати - каже Павлов.

Он сматра да ниједан ансамбл ове године није подбацио и да су сви учесници оправдали очекивања. Разлике су настале у нијансама, које су одлучивале о наградама, а пресудни су били свеукупан наступ, број извођача, избор композиција и, пре свега, интерпретација.

Међу учесницима који су допринели овогодишњој атмосфери био је и локални тамбурашки састав "Неолит", чији је члан Жељко Радочај објаснио да су се овога пута одлучили за ревијални наступ.

За разлику од ранијих година, када су учествовали у такмичарском делу и освајали награде жирија и публике, чланови састава сада су наступили пре званичног програма и током паузе у којој је жири одлучивао о победницима. Такав наступ омогућио им је да публици представе разноврснији репертоар, који није био ограничен само на тамбурашке композиције.

- Ја сам, на неки начин, бирао шта ћемо свирати, па су ме момци помало и критиковали зато што сам помешао различите стилове и песме. Хтео сам да покажемо публици да можемо да свирамо и Тозовца, и Цунета, и још много тога. Можда је требало да се држимо искључиво тамбурашке музике, али желели смо да људима понудимо шири репертоар - каже Радочај.

За Радочаја је важан и однос публике према извођачима. Људи који долазе на фестивал, истиче, умеју да слушају, препознају квалитет и награде га аплаузом.

И тако је Старчево још једном показало да тамбурица, када је прате добри музичари и публика која зна да је слуша, има снагу да споји људе и сачува дух једног времена.

Ј. Филиповић

☐ Одлуком стручног жирија најбољи је био новосадски Омладински тамбурашки оркестар "Марко Нешић" (ком је припала и награда публике), испред састава из мађарског Мохача и хрватског Осијека. Награду за ауторско стваралаштво понео је састав "Лимски бисери" из Црне Горе. За најбољег инструменталисту проглашен је Грегуљ Понгади из Мохача, за интерпретацију Роко Гребенар, док су похвале за инструментално извођење понели Наталија Петрич и Лука Муленга, а за вокалне солисте Славко Нашигаћин и Нино Величковски.

Лице с насловнице: Дарко Јовановић, музичар

У ритму који води на велику сцену

Млади Старчевац о одрастању у Шумицама, заваривању, првим музичким корацима и наступима са бендом "Паганини"



Дарко Јовановић

Наш саговорник Дарко Јовановић рођен је 1. октобра 2001. године у Панчеву, а одрастао је и живи у старчевачком насељу Шумице, са оцем Слађаном, мајком Биљаном, браћом Предрагом и Марком и сестром Дејаном. Животни пут водио га је од машинске струке и браварских послова, преко усавршавања у заваривању, до музике, која га је привлачила још од детињства. Данас је члан бенда "Паганини", са којим се ове године представио и старчевачкој публици.

Са Дарком смо разговарали о одрастању, пословима којима се бавио и путу који га је довео до професионалног бављења музиком.

Како памтите детињство у Старчеву?

- Највише сам се дружио са вршњацима из краја. Један од најбољих другова био ми је Драган Стојановић, који је данас полицајац. Ту је, наравно, било и остало друштво из комшилука. Играли смо фудбал и кошарку, жмурке, возили бицикле, а касније су дошле и оне неизбежне вечерње седељке испред дисконта.

Како је текло школовање?

- Основну школу завршио сам у Старчеву. Учитељица ми је била Снежана Филиповић, а разредна Зорица Миленковић, која је предавала историју. Након тога завршио сам средњу машинску школу и стекао звање оператера машинске обраде.

Где сте радили након завршетка школе?

- Нисам се бавио послом за који сам се школовао. У почетку сам помагао оцу у браварским пословима, а касније сам четири-пет месеци радио у Футогу, код Новог Сада, у фирми "EX BC" д.о.о., на CNC плазма-машини.

Ипак, није ми одговарало да толико будем одсутан од куће и пријатеља, па сам се убрзо вратио.

Чиме сте се још бавили?

- Дуже време радио сам као конобар. Још као средњошколац почео сам да учим тај посао код Чилета и радио сам викендом. Када је почела пандемија коронавируса, поново сам почео да радим са оцем на браварским пословима и тада открио да имам руку за заваривање. Онда сам почео, како се каже, да од старих мајстора "крадем" занат.

Да ли сте наставили да се усавршавате у заваривању?

- Када ми се заваривање допало, отишао сам у Словенију, у Птуј, на даље усавршавање. Тамо сам провео око два месеца и завршио курсеве заваривања аргоном и угљен-диоксидом. Када сам добио сертификате, поново сам се вратио кући.

Када сте заволели музику?

- Још у раном детињству. Мој фаворит био је Дарко Лазић и имао сам много његових ЦД-ова. Волео сам да слушам и Тому Здравковића и Шабана Шаулића, углавном ту врсту музике.

Где сте направили прве музичке кораке?

- Почео сам у дечјем тамбурашком оркестру који је водио покојни Пера Пољак и ту сам много научио о музици. Свирао сам прим. Касније сам свирао и хармонику, клавијатуре и гитару, али ме ниједан од тих инструмената није толико привукао.

Када сам купио бубњеве, схватио сам да је то инструмент који ми највише одговара. Свирање сам учио код Дарка Крстевског Крце из Панчева, једног од најбољих бубњара са ових простора.

Када је музика за вас постала нешто више од хобија?

- После обуке код Крце почео сам да свирам са њим и да учествујем у раду неколико бендова. Много сам вежбао. Било је успешних и мање успешних наступа, монтаже опреме, оснивања неколико бендова... Све је то било искуство које ми је много значило. Тако је било све док нисам упознао Драгана и Жељка из бенда "Паганини".

Како сте постали члан "Паганинија"?

- "Паганини" је бенд са Дорћола који већ дуго наступа у Београду. Драган и Жељко су се у међувремену са

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат "Старчево у фокусу 3".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина"

Дорћола преселили у Панчево и тако смо се упознали. Њихов бубњар Мића се разболео, па сам у почетку ушао у бенд као замена.

Нажалост, касније се испоставило да је Мића тешко оболео и на крају је преминуо. О њему сам чуо само најбоље и част ми је што сам успео донекле да га заменим, мада ми је разлог због којег сам дошао на његово место изузетно тешко пао.

Где данас најчешће наступате?

- Углавном свирамо у Београду, на Дорћолу, у "Бан клубу". Тамо наступамо од јесени до пролећа, петком и суботом од 23 до 4 часа. У клубу обично буде око двеста гостију и атмосфера је веома добра.

Наступамо и на различитим фестивалима, а ове године смо чак два пута свирали и у Старчеву, што ми је, наравно, посебно драго. Били смо увертира концерту Халида Муслимовића на "Данима музике, песме и игре", а потом смо наступили с пуном минутажом током "Дана дружења".

Од дечијег тамбурашког оркестра у Старчеву, преко различитих послова и усавршавања у заваривању, до наступа са "Паганинијем", Дарков пут није био праволинијски. Музика је, међутим, остала његова најдужа константа - и данас је све озбиљнији део његовог професионалног живота.

Предраг Станковић

□ "Паганини бенд", који предводи Жељко Стефановић Паганини, годинама је препознатљив део дорћолске музичке сцене. Њихов репертоар ослања се на народну и ромску музику, али га музичари често обогаћују џезом, румбом, па и елементима класичне музике и импровизације. Наступали су у Србији и иностранству, на фестивалима и у клубовима, а сарађивали су и са новозеландским саксофонистом Хајденом Чизолмом. Са њим су снимили и песму "Анђео са Дорћола".

Мало је места чије име тако дубоко задире у прошлост као што је то случај са Старчевом. Одавно је оно више од насеља на банатској равници: име Старчева стоји и уз једну од најзначајнијих праисторијских култура овог дела Европе, као сведочанство да се на овом простору живот јављао, трајао и обнављао много пре држава, граница и царстава о којима данас говоримо.

Ова књига, међутим, не покушава да исприча целу историју Старчева. Њен поглед усмерен је на једно одређено време - 18. век, доба Банатске војне границе, када се свакодневица није могла одвојити од страже, заповести, пушке, Дунава и сталне близине немира.

То није велика историја вођена из царских престоница, већ историја гледана са прага једне куће, из сокака, са њиве, са стражарског места, из породичне тишине у којој се понекад више разумело него што се говорило.

Кроз судбину породице Вуковић - Николе, Марије, Павла, Кате, Ане и Јеле - али и кроз друге старчевачке гласове, отвара се један могући живот Старчева у 18. веку. То су ликови књижевне приче, али је њихов свет ослоњен на историјску стварност: на досељавање и уређивање насеља, на војне обавезе граничара, на мешовитост становништва, на Дунав као границу, на последњи аустријско-турски рат и на страдање јужног Баната крајем 18. века.

"Када је Старчево било граница" није књига о прошлости која је нестала, већ о једном њеном слоју уграђеном у оно што Старчево данас јесте. Она говори о људима чија имена историја најчешће не памти, али без чијег рада, страха, вере, губитака и останка не би било места које данас сматрамо својим.

Зато ове приче не треба читати само као поглед у прошлост, већ и као тихо подсећање да ништа што нам је данас обично није настало само од себе, него из живота оних који су пре нас стајали на истој земљи и, упркос свему, остајали.

Књига о прошлости нашег места
Када је Старчево било граница



Књига "Када је Старчево било граница" у издању Креативног културног клуба промовисана је на овогодишњем Међународном сајму књига у Београду. У Старчеву се може набавити у музеју и библиотеци Дома културе. Поруџбине су могуће и путем мејла: snovine94@hotmail.com

О ПИСЦУ

Петар Андрејић (1972) новинар, јавни и културни радник. У свом раду посебно је посвећен Старчеву - његовој историји, развоју, људима, обичајима и памћењу које се чува у причама, новинама, фотографијама и сведочанствима.

Оснивач је и дугогодишњи уредник "Старчевачких новина" и члан Удружења новинара Србије. Бавио се аматерски и филмском режијом, а објавио је и књигу "Прозор у прошлост" (1997). Зачетник је неколико манифестација и музичких фестивала, попут Дана дружења који се одржавају пуне три деценије и "Екс ЈУ Рок феста" који траје већ 18 година.

Више од тридесет година активно је присутан у јавном животу места. Кроз рад у месној самоуправи, градском и покрајинском парламенту, као и кроз бројне културне, друштвене и развојне иницијативе оставио је немерљив траг у локалној заједници.

Покретач је иницијативе за формирање музеја историје Старчева, у коме сада волонтира као водич. Управо у сусретима са посетиоцима музеја, говорећи о прошлости места и Банатској војној граници, постепено се обликовала и замисао ове књиге.

Ожењен је и отац две ћерке.

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА У ДОМУ КУЛТУРЕ И МУЗЕЈУ

Од таленатa до стрипа и радионица

Дечија недеља и ове године обележена је низом разноврсних програма које је Дом културе у Старчеву организовао у сарадњи са старчевачком Основном школом. Под овогодишњим слоганом "Да би деца срећна била: љубав и поштовање, а не сила!", од 5. до 11. октобра смењивали су се едукативни, уметнички и забавни садржаји намењени различитим узрастима.

Програм је започео у понедељак, 5. октобра, Дечијом чајанком у музеју, на којој су талентована и надарена старчевачка деца представила своја интересовања, хобије и успехе. Њихова излагања пратила је видео-презентација са фотографијама, а већина учесника донела је и предмете који су били повезани са оним чиме се баве.

У публици су били прваци са учитељицом Тањом Целин, као и чланови породица учесника. Уз ледени чај и чајне колутиће, најмлађи су пажљиво пратили представљања, а није недостајало ни питања.

Први се представио Петар Станковић, освајач више медаља на џудо такмичењима, који је успешан и у математици, из које је прошле године освојио прво место на окружном такмичењу. Мила Маријановић показала је своје ручне радове настале на радионици хеклања и штрикања, а говорила је и о љубави према одбојци, пешачењу у природи и стиховању.

Шта је све неопходно за бављење риболовом првацима зналачки је показао и објаснио Иван Барић, док је Теодора Васић говорила о извиђаштву и свему лепом што доноси бављење фолклором. Душан Михајловић представио је тамбуру, коју учи да свира у музичкој школи, а о његовом успеху говори и освојено прво место на републичком такмичењу. О рагбију је говорила Нина Крал, која је најмлађима објаснила да овај спорт, упркос предрасудама, није тако груб за девојчице како се често мисли.

У среду, 7. октобра, мала сала Дома културе претворена је у биоскоп за децу предшколског узраста. Организована колона малишана окупила се испред Дома културе, а затим су, заједно са васпитачицама Данијелом Јајић, Иваном Филиповић, Биљаном Павловић и Иваном Оморац, заузели своја места у сали.

Када су се светла угасила, а на великом платну појавила слика, дечији жамор брзо је утихнуо. У складу са темом овогодишње Дечије недеље, одабрана су три стара краткометражна цртана филма, сваки са јасном поруком о ненасиљу, прихватању и доброти. После сваког филма вођен је кратак разговор о ономе што су деца видела и разумела, па је биоскопско дружење добило и додатни едукативни карактер.

После биоскопа, предшколци васпитачице Иване Филиповић преселили су се у просторије Креативног културног клуба, где је одржана ликовна радионица. Деца су цртала своје утиске из одгледаних филмова и на тај начин изразила поруке које су понела са собом.

Четвртак у подне био је резервисан за стрип-радионицу, коју је водио панчевачки академски уметник Борис Станић, афирмисан у области стрипа. Простор ККК-а испунило је више од тридесеторо заинтересоване деце узраста од 12 до 15 година.

Радионица је започела кратким упознавањем са стрипом као уметничким изразом и основним правилима његовог стварања, након чега су учесници добили задатак да осмисле главног јунака. Свако је стварао свог хероја - неко по узору на стварну особу која је у некој животној ситуацији показала храброст и доброту, а неко је себе замислио као суперхероја чије су моћи засноване на његовим добрим особинама.

У другом делу радионице настајале су стрип-табле. Иако је програм био планиран да траје два сата, многи учесници остали су читав сат дуже, стрпљиво довршавајући своје радове. Када су на крају сви радови постављени један поред другог, било је очигледно колико Старчево има талентоване деце, али и колико постоји интересовање да се сличне радионице понове.



Чајанка у музеју за прваке

Петак је донео још један двочасовни креативни програм. У галерији је одржана ликовна радионица која је тему љубави и поштовања повезала са необичном техником употребе лишћа и других природних материјала. Учесници су природне облике отискивали акрилним бојама и темперама, а радове допуњавали дрвеним бојицама и пастелима. Настала су четири велика групна рада. Један је представљао дрво пријатељства и љубави, други Малог принца са кишобраном, који се могао тумачити и као симбол заштите унутрашњег детета, док је лисица на трећем раду представљала љубав према природи. Четврти рад био је инспирисан Старчевом и ритским пределом, па је у себи носио и поруку љубави према месту у којем се живи. Током стварања било је читања, разговора, тумачења и трагања за симболиком, а ученици узраста од 12 до 15 година још једном су показали маштовитост и ликовно умеће. Радионицу је водила старчевачка академска сликарка Ивана Димитрић. Тако је овогодишња Дечија недеља у Старчеву, кроз дружење, филм, музику, спорт, стрип и ликовно стваралаштво, практично оживела поруку свог слогана.

Током Дечје недеље музеј су посетиле три групе забавиштанаца и педесетак ученика виших разреда панчевачке ОШ "Бранко Радичевић". Реализован је и школски пројекат који води наставница Зорка Миленковић у оквиру којег је тридесетак ученика "Исидорине" и "Змајеве" школе посетило музеј и чуло причу о богатој старчевачкој историји.

М. И. / М. Ј.



Ликовњаци наставнице Иване Димитрић

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ГРОЗДАНЕ ЦРЕПАЈАЦ

Поезија, проза и хуманост

Пред пуном малом салом Дома културе, књижевница Гроздана Црепајац, наша суграђанка, чланица Удружења књижевника Србије, представила је своје две најновије књиге, обе објављене 2026. године у издању Новинско-издавачке куће "Либертатеа". Реч је о збирци прича "Разумем да не разумеш" и збирци песама "Трагови по браздама".

Кроз програм вечери публику је водила Гроздана Цица Лучић из Удружења књижевника Србије. Одломке из прича казивала је глумица Љиљана Јакшић, док је стихове из нове збирке читала новинарка Милица Пантић.

Књижевни програм био је употпуњен и музиком. У неколико наврата присутни су могли да уживају у звуцима фруле и кавала у извођењу талентованог Алексе Милетића из Старчева, носиоца признања "Прва фрула Србије".

О плодном стваралаштву Гроздане Црепајац и њеној књизи "Разумем да не разумеш", која је њено 24. књижевно остварење, говорила је рецензент мр Милица Лилић, књижевница, уредница и телевизијска критичарка.

- Оно о чему Гроздана пише јесте оно што она живи. Она шири доброту и љубав, повезује људе и настоји да то искуство сачува у литератури. Гроздана износи истине о човеку као бићу пуном мрачних порива, зависти и себичности, али показује и оне људе којима материјално није најважније, који негују љубав у свом срцу и чувају душу од греха. "Разумем да не разумеш" говори и о животу који вреди проживети упркос свему, о снажном духу који човека издиже изнад тривијалне свакодневице кроз добра дела и помоћ ближњима - истакла је, између осталог, мр Милица Лилић.

Говорећи о свом досадашњем стваралаштву, ауторка је истакла да књижевност за њу није само позив већ и начин живота.



Гроздана Црепајац

- Писати за мене значи дисати, а душа је жива док ствара. Поезија је лек и сврха духовног опстанка. Господ је уметницима, а посебно песницима, подарио могућност да у овом постојећем свету стварају један нови, и то је велика привилегија коју сваки стваралац треба часно да носи. Цео живот пишем једну књигу из више животних етапа. Док је стварања, љубави и песме, има наде да се поправи овај уплашени свет - рекла је Гроздана Црепајац.

Она је захвалила свима који су учествовали у програму, Алекси Милетићу на музичком делу вечери, публици која је испунила салу, као и запосленима у Дому културе.

Књижевно вече имало је и хуманитарни карактер, по чему је Гроздана Црепајац већ позната. Приход од продаје књига овога пута наменила је за помоћ тешко оболелој суграђанки Славици Ерор.

Тако је вече, поред сусрета са новом прозом и поезијом, добило и ону другу, можда најважнију димензију - да реч, књига и окупљање људи могу да буду и прилика да се помогне ономе коме је помоћ потребна.

Милена Јовишић

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА



□ ОГЊЕН ОМАСТА рођен је 2012. године у породици Тамаре и Слободана Омасте, а има и млађег брата Душана. Похађа осми разред старчевачке основне школе и одличан је ђак. Омиљени предмети су му техничко образовање и хемија, из које је у седмом разреду освојио треће место на градском такмичењу. Зато планира да упише Техничку школу у Пančеву, смер за лаборанта. Још у првом разреду Огњен је, на предлог друга, почео да тренира кошарку у КК-у "Борац". Каже да им је тренер већ на почетку лепо објаснио основе кошарке, па му није било тешко да се укључи у екипу. Данас углавном игра на позицији бека, али се лако прилагођава и другим позицијама и сматра да су све подједнако важне. Викендом је често на такмичењима. Жао му је што прошле године његова екипа за мало није изборила финале градског такмичења, па им је припало треће место. Ипак, кошарку доживљава пре свега као хоби и леп начин да време проведе са друштвом. Посебно место у Огњеновом животу има извиђаштво. Воли га зато што извиђачи много времена проводе у природи, друже се и стичу корисне животне вештине - уче како да се снађу, оријентишу у природи и функционишу у заједници. Каже да би волео да остане у скаутима читавог живота и да једног дана и сам обучава млађе, као што су други до сада учили њега. Извиђачки одред за њега је, пре свега, лепа и блиска заједница. Највише воли таборе и такмичења у ноћној оријентацији, јер су то, каже, прилике за најбоље дружење. И ван извиђачких активности Огњен радо проводи време напољу. Током распуста често са друштвом вози бицикл до Миља, Јабуковог цвета и пољским путевима између њива. Зато вршњацима препоручује да што више времена проводе у природи, а онима који теже склапају пријатељства поручује да се учлане у Извиђачки одред "Надел". Тамо ће сигурно бити лепо прихваћени - тврди Огњен.

М. Јовишић

Богат Станићев опус



Са отварања изложбе

ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА *БОЕМ*

Богат уметнички опус академског сликара Бориса Станића из Панчева представљен је старчевачкој публици на изложби која је отворена 24. септембра у Галерији "Боем".

Међу изложеним радовима нашли су се стрип-табле, цртежи и акварели, који публици пружају комплетан увид у различите области Станићевог стваралаштва.

О аутору и његовом раду на отварању је говорио академски сликар Чедомир Кесић, члан Уметничког савета Галерије "Боем".

Борис Станић рођен је 1984. године у Панчеву, где и данас живи и ради. Дипломирао је на Одсеку за сликарство Факултета ликовних уметности у Београду, а поред сликарства и илустрације, значајан део његовог стваралаштва посвећен је стрипу и графичком роману.

Аутор је више графичких романа и збирки стрипова које одликују снажан графизам и препознатљива, сетна равничарска поетика. Међу његовим запаженим издањима су биографски графички романи "Радосав: Јутарња магла" и "Радосав: Храстово лишће", као и "Атентат", графички роман о Сарајевском атентату, настао у сарадњи са холандским историчарем Гвидом ван Хенгелом. Објавио је и збирку стрипова "Блатиште".

Станић се успешно бави и сликарством и илустрацијом, а за досадашњи рад добио је више награда и признања.

Изложба у Галерији "Боем" могла је да се погледа до 22. октобра.

М. Ј.

Нова изложба у музеју

Круна три одржане радионице на тему неолита било је отварање изложбе под називом "Неолитске шаре и мотиви" које је одржано 25. септембра у галерији старчевачког музеја. Аутори изложених радова су предшколци и ученици наше школе који су били полазници овогодишњих радионица.

На отварању су се присутнима обратиле сликарке које су водиле засебне радионице, Наташа Арсенијевић и Маријана Стаменковић, док је Јована Јанков била спречена да дође из објективних разлога. Оне су се осврнуле на сам рад са децом и технике за које су се одлучиле да примене и комбинују, а нису изостале ни похвале за предшколце и ученике виших разреда за показани труд и посвећеност на радионицама.

Резултат ове лепе сарадње су радови који су оплеменили музејску галерију и остављају снажан утисак на посетиоце.

Три потпуно различите технике чине поставку веома атрактивном и доказ су како рани неолит, односно оно што је драгоцена заоставштина старчевачке културе, може бити инспирација за нова дела и креације.

М. Ј.

Српска православна црква

Задушнице

Задушнице су дан посвећен молитвама за покој душа наших преминулих сродника. У Цркви се увек молимо како за живе тако и за оне који су се упокојили, који су у Богу живи, јер Господ Исус Христос је Бог живих, сви су у Њему живи и они који су у овом свету и они који су већ у наручју Божијем.

У току године више пута свенародно обављамо задушнице, а сваке суботе, поред осталих служби, служи се и служба за упокојене. Али није само субота дан посвећен молитвама за покојне, јер се у Цркви увек молимо како за живе, тако и за упокојене. То је потпуно у сагласности са нашом вером и са Јеванђељем, јер Господ наш Исус Христос је разапет на Велики петак, а на Велику суботу је почивао у гробу, и та субота је основа сваке суботе. У дан недељни Господ је васкрсао и однео победу над смрћу, даровавши свима нама нови живот, нову заједницу, ново заједништво са Богом и једних са другима. Православни хришћани, ако су у прилици, сваке суботе треба да дођу у цркву, запале свећу и у молитвама се сјете својих покојних сродника.

Веома је важно да се заједно помолимо Богу за све, да освештамо жито у спомен на оне који су преминули у благочестивој вери Православној. Важно је за оне који су отишли од нас. Њима су потребне наше молитве, а такође, њихове молитве су потребне нама. Треба да знамо да се и они моле пред лицем Божијим. Они су добили слободу да се моле Господу, а ми се надамо да ће за све оне који су крштени, који су са вером живели, који су живели у страху Божијем, Господ наћи места у Царству небеском. Њих неће бити мали број, већ много више од оних имена које читамо за сваки дан у календару, али нам све то још није откривено.

Протојерej-ставрофор
Зоран Малетић

Позориште и филм



На сцени у Дому културе

Велика сала Дома културе поново је била испуњена до последњег места на извођењу предатаве "Ко је овде за брак?", која се одиграла 15. октобра. Ова комедија настала је по мотивима Антона Павловича Чехова, односно његовим једночинкама "Просидба" и "Медвед". У главним улогама наступили су познати глумци Катарина Вићентијевић и Предраг Пеђа Дамјановић, који су изманили бројне осмехе, а на крају и заслужен огроман аплауз.

Дана 21. октобра, у малој сали Дома културе, приређена је пројекција аматерског филма "Статисти". Филм је дело Клуба за одрасла и стара лица из Панчева, коме припадају и сви глумци. Филм прати судбину десет ликова који трагају за сопственим успехом, али им околност пружа да буду само статисти у њему, све док не схвате да је свако од њих већ звезда свог живота. Пред испуњеним седиштима Мале сале, а великог платна, отворило се питање чешћих покретања и филмских пројекција у Дому културе.

Кораком традиције - у сусрет новим генерацијама

Културно-уметничко друштво "Неолит" наставља да негује и чува богато културно наслеђе нашег народа кроз народну игру, песму, обичаје и дружење. Са жељом да традицију пренесе на млађе генерације, друштво окупља љубитеље фолклора и пружа им прилику да кроз игру, рад и заједништво постану део велике фолклорне породице.

КУД "Неолит" позива нове чланове да се придруже. Упис је намењен деци, младима и свима који воле фолклор и желе да упознају богатство народних игара и обичаја. Посебан позив упућен је свима који желе да се прикључе новој рекреативној групи, намењеној онима који фолклор воле, желе да буду активни и да кроз игру, музику и дружење проведу квалитетно време.

Рекреативна група је отворена за све узрасте и није потребно претходно искуство. Довољни су добра воља, жеља за дружењем и љубав према традицији. Кроз опуштене пробе, учење основних корака и народних игара, чланови ће имати прилику да се упознају са фолклором, стекну нова пријатељства и постану део ведре и позитивне атмосфере коју негује КУД "Неолит".

Упис нових чланова је у току, а сви заинтересовани могу да се пријаве и добију додатне информације путем друштвених мрежа КУД-а или директно на пробама. Добродошли су и почетници и они који већ имају искуства у фолклору, као и сви који желе да се врате игри, песми и дружењу.

Чланови овог нашег друштва тренутно вредно раде и припремају се за годишњи концерт "Кораком традиције 2026", који ће бити одржан 21. децембра 2026. године, са почетком у 19 часова, у Културном центру Панчево.

Публику очекује вече испуњено ритмом, енергијом, народним ношњама и играма које представљају богатство наше традиције. Вредним пробама и заједничким радом, чланови "Неолита" припремају програм којим желе да покажу колико су љубав према фолклору, заједништво и чување културног идентитета важни за сваку генерацију.



Фолклораши на проби

- Позивамо све Старчевце и љубитеље фолклора да подрже рад нашег друштва, придруже нам се на концерту и буду део приче која чува традицију и преноси је даље. Позивамо вас и да се упишете у неку од наших група, било да желите озбиљније да се бавите фолклором или да се прикључите рекреативној групи и уживате у игри и дружењу - позива Урош Бан, први човек старчевачких фолклораша.

П. А.

Основци у посети археолозима

На локалитету Старчево-Град упознали истраживања и окушали се у правом археолошком ископавању

Група ученика виших разреда старчевачке школе, предвођена наставницом историје Зорком Миленковић и директором Сашом Тасићем, посетила је, 2. октобра, археолошки локалитет Старчево-Град. Повод за посету била су нова ископавања екипе Народног музеја Србије, која су се тих дана приводила крају.

Ученике је дочекао др Андреј Старовић, виши кустос Народног музеја Србије и руководилац овогодишњих истраживања. Он је младим посетиоцима укратко представио историјат археолошких ископавања у Старчеву и објаснио значај старчевачке културе.

О овим најновијим открићима Старовић је говорио непосредно на месту где су археолози и тог дана радили - у истраживачкој сонди. Ученици су добили прилику да у рукама држе комаде керамике пронађене током ископавања и покушају да одгонетну чему су некада припадали. На крају су утврдили да се пред њима налазе ручка и део зида веће керамичке посуде старе око осам хиљада година. Археологија на делу!

Посета се није завршила само разгледањем. Археолози су за ученике припремили и практичну радионицу, па је сваки основац, појединачно или у пару, добио свој део терена и алат за ископавање. У раду им је помагала археолошкиња Анђелика Бабић, која је водила радионицу и објашњавала како се правилно истражује и поступа са пронађеним предметима на локалитету.

Како је време одмицало, кесе намењене налазима постајале су све пуније, а ученици су бар на кратко могли да искусе како изгледа посао правог археолога - од пажљивог копања до препознавања и чувања онога што земља крије.

На крају ове интересантне посете договорена је и могућност наставка сарадње. Др Андреј Старовић позван је да гостује у старчевачкој школи и одржи предавање ученицима, док је са друге стране упућен позив старчевачким ђацима да посете Народни музеј Србије у Београду.

Тако је наставни час историје овога пута практично настављен на месту на којем се прошлост Старчева и даље открива, слој по слој.

М. Ј.



Ђаци на археолошком локалитету

Како сте, али стварно?

Поводом Светског дана менталног здравља, 10. октобра, у организацији Дома културе, одржано је предавање и радионица под називом "Како сте, стварно?".

Циљ овог разговора био је да укаже на значај менталног здравља, али да нам да сазнања и о утицају друштвеног окружења и односа међу људима на лично ментално здравље, као и важност емоционалног изражавања.

Кроз разговор о свакодневним изазовима, стресу, емоцијама и начинима суочавања са њима, наметнуло се и питање подршке и ресурса који омогућавају раст сваког човека, као и о утицају притисака, норми и очекивања из окружења.

Презентација је била прилика да се подсетимо да ментално здравље није изоловано, већ веома динамичан и слојевит процес.

Учесници радионице могли су да заједно приступе теми отвореног ума, што нас је подсетило колико је важно градити друштво у коме се појединац осећа добро, мисли добро и чини добро. Тако се и сама порука радионице може дефинисати кроз закључак да брига о менталном здрављу почиње од нас самих, развија се кроз односе са другима и јача у друштву које прихвата, разуме и пружа подршку.



Презентација у Дому културе

Концерт "Деца деци" окупио 400 малишана

Плесни студио Балерина из Старчева део великог концерта који је на сцени окупио око 400 малишана

Поводом Дечије недеље, 8. октобра 2026. године, на Великој сцени Центра за културу Панчево одржан је традиционални концерт под називом "Деца деци", који је окупио више стотина учесника из десет плесних, музичких и уметничких организација.

Међу бројним учесницима посебно су се истакли и наши најмлађи суграђани, чланови Плесног студија "Балерина", који су својим наступима, осмесима и плесним умећем још једном достојно представили своје место.

Старчевачке "балерине" наступиле су са две групе и две кореографије: "Плес на киши" и "A Sky Full of Stars".

Својом разиграношћу, енергијом и љубављу према плесу, малишани су показали колико се труда, рада и посвећености крије иза сваког наступа.

Посебно радује чињеница да су међу извођачима била и деца која су први пут закорачила на велику сцену. Упркос великом броју учесника, узбуђењу и треми, наши мали Старевци показали су изузетну храброст, дисциплину и сналажљивост, понашајући се као прави мали професионалци.



Старчевачка деца на сцени

За њихове тренере и кореографе, Наташу Јелачу Војводић и Владиславу Војводић Пипи, највећи успех нису само лепо изведене кореографије, већ осмеси, самопоуздање и радост деце која из наступа у наступ расту, сазревају и стичу нова искуства.

Плесни студио "Балерина" већ 18 година окупља генерације деце, негујући љубав према плесу, музици, уметности и здравом одрастању. Сваки наступ представља још један важан корак у њиховом развоју, али и прилику да се име Старчева са поносом представи широј публици.

Концерт "Деца деци" још једном је показао колико су важни заједништво, сарадња и подршка деци у њиховом уметничком развоју.

П. С.

Пензионери у срцу Шумадије

Удружење пензионера из Старчева организовало је успешан једнодневни излет на Опленац.

Наши најстарији суграђани имали су прилику да присуствују традиционалној манифестацији "Опленачка берба" у Тополи. Поред уживања у богатом културно-уметничком програму и приређеној изложби грожђа и вина.

Старчевци су посетили и музеј династије Карађорђевић, цркву Светог Ђорђа на Опленцу као и кућу краља Петра.

- Према речима учесника, излет је протекао у сјајној атмосфери, а сви су се кући вратили пуни лепих утисака и са жељом да се овако дружење што пре понови, каже за наш лист Мирко Стојић из овог удружења.



Пензионери у Тополи

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ:
Срђан Лапић

За почетак, да подсетимо Старчевце - о коме је реч?

- Зовем се Срђан Лапић. Одрастао сам у Старчеву, где сам завршио и основну школу. Млађе генерације ме можда не познају, али ме се они мало старији вероватно сећају.

Била су то нека друга времена, пуна дружења, смеха и успомена које остају за цео живот. Када се човек осврне иза себе, схвати колико су управо ти људи, места и тренуци обележили једно важно животно раздобље. Време пролази, путеви нас одводе на различите стране, али успомене и везе са местом у којем смо одрасли остају.

Где сада живите и како изгледа живот у Шведској?

- Од 2014. године живим у Шведској, заједно са супругом Биљаном и ћерком Јулиом. Мој долазак није био планиран као трајно пресељење. Првобитно сам дошао у кратку посету, али се сплетом околности указала пословна прилика. Добио сам посао, одлучио да останем и тако смо овде постепено започели наш породични живот.

Наш дом је у Халмстаду, граду на западној обали Шведске, уз море. Халмстад је познат по дугим пешчаним плажама, зеленилу и реци Нисан која протиче кроз град. Окружење пружа много могућности за спорт, шетње и боравак у природи, што нам као породици веома одговара.

Шведска је земља великих природних пространстава, шума и језера. Живот овде има другачији ритам него у Србији, а природа је део свакодневице. Клима је због близине мора нешто блажа него у северним деловима земље, али су зиме често влажне и ветровите, док су лета углавном пријатна, без дуготрајних великих врућина.

Једна од највећих разлика на коју смо морали да се навикнемо јесте дужина дана. Лети су дани веома дуги, док се зими смркава већ у раним поподневним сатима. То је нешто што човек мора да доживи да би заиста разумео колико утиче на свакодневни живот.

Чиме се данас бавите и како сте се снашли у новој средини?

- Свој професионални пут у Шведској започео сам као аутомеханичар. Радио сам у Тојоти и Лексусу, а касније и у Јагуару и Ленд Роверу. Аутомобили су дуго били мој професионални свет, али сам временом добио прилику да направим нови корак.

Данас радим као наставник, где предајем теорију и практичну наставу будућим аутомеханичарима. Уз то, супруга и ја водимо и фирму за продају половних аутомобила.

Могу да кажем да смо се одлично снашли и да смо обоје задовољни својим пословима. Моје искуство је да се рад, одговорност и труд цене и да човек има доста могућности да учи, развија се и напредује, уколико је спреман да уложи време и енергију.

"Звезда" је, наравно, увек присутна! Један сам од оснивача хуманитарне организације "Фондација Делије Скандинавија", која окупља више од 500 чланова из целе Скандинавије. Кроз Фондацију учествујемо у различитим хуманитарним акцијама, са жељом да помогнемо људима којима је помоћ потребна и да покажемо да заједништво не познаје границе.

Такође сам организатор великог хуманитарног турнира у Халмстаду, за који се надам да ће прерасти у традицију. Жеља ми је да то буде место на којем ће се наши људи окупљати, дружити и заједно чинити нешто добро за нашу заједницу и наш народ. Посебно ми значи и то што сам помоћни тренер рукомета у екипи у којој игра моја ћерка. То је један од начина да будем део њеног одрастања, да је подржим у спорту и да заједно са другим родитељима допринесем стварању позитивног окружења за децу. Слободно време користим за породична путовања, вожњу мотора, тренинге у теретани и дружење са породицом и пријатељима. Трудим се да, упркос свим обавезама, пронађем равнотежу између посла, породице и ствари које ме чине срећним.

Када је реч о друштвеном животу, у Шведској живе људи различитог порекла и култура, а начин дружења разликује се од онога на који смо навикли у Србији. Ипак, верујем да много тога зависи од самог човека. Ако желиш да упознаеш људе, одржаваш пријатељства и будеш део заједнице, пронаћи ћеш и време и друштво. Потребно је само бити отворен и направити први корак.

Да ли размишљате о повратку у Србију и колико често долазите у Старчево?



Породица Лапић

- За сада не размишљамо о повратку. Ипак, дугорочно имамо жељу да нешто раније одемо у пензију и вратимо се у Србију. Волели бисмо да тада имамо више времена за себе, породицу, пријатеље и све оно за шта током радног века често немамо довољно времена.

У Старчево долазимо углавном два пута годишње, а некада и чешће, макар на продужени викенд. Трудимо се да искористимо сваку прилику да видимо породицу и пријатеље и проведемо време са својим људима. Тај осећај када се вратиш у место у којем си одрастао тешко је описати некоме ко никада није отишао. Познате улице, места на којима си проводио време, људи са којима те повезују заједничке успомене - све то има посебну вредност.

Човек може да изгради нови живот на другом крају Европе, али то не значи да је престао да припада месту из којег је потекао. За мене Старчево није само место у којем сам одрастао, већ део мог идентитета и живота који носим са собом где год да кренем.

Шта бисте поручили Старчевцима - онима који размишљају о одласку и онима који одлучују да остану?

- Онима који размишљају о одласку поручио бих да буду спремни на то да прве године неће бити лаке. Нова земља доноси много изазова: другачији језик, културу, климу, начин рада и живота, као и удаљеност од породице и пријатеља. Потребни су време, стрпљење и много труда да човек пронађе своје место. Ако си стално мислима у Србији и непрестано поредиш сваки детаљ са животом који си оставио, много теже ћеш се прилагодити новој средини. То, наравно, не значи да треба да заборавиш одакле си, своје пријатеље, породицу или обичаје. Напротив. Важно је да сачуваш своје корене, али и да себи пружиш прилику да заволиш средину у којој си одлучио да живиш.

А онима који остају у Србији поручио бих да не мисле да се успех и срећа налазе искључиво негде далеко. Свако има свој пут, своје околности, жеље и приоритете. Неко ће своју прилику пронаћи у иностранству, а неко ће свој мир, задовољство и успех изградити управо у свом родном месту. Не постоји један рецепт за срећан живот. Најважније је да човек има прилику да ради, напредује, брине о својој породици и гради будућност какву жели.

На крају, није најважније где живимо, већ како живимо, какви смо људи и шта остављамо иза себе.

Велики поздрав мом Старчеву и свим мојим Старчевцима! Надам се да ћемо се ускоро видети, уз много лепих сусрета, дружења и нових успомена.

П. Андрејић



КАДА ЈЕ СТАРЧЕВО БИЛО ГРАНИЦА

Приче из XVIII века

Пише: Петар Андрејић

Старчево је данас велико и модерно насеље у Банату, али су његови корени много дубљи. Током 18. века било је део Банатске војне границе, посебног система одбране Хабзбуршке монархије. У тим временима становници су истовремено били земљорадници и војници, људи који су дан проводили на њиви, а ноћ на стражи. Кроз ову рубрику, у девет наставака, вратићемо се два и по века у прошлост и покушати да дочарамо како је изгледао свакодневни живот тадашњих Старчеваца. Ликови и дијалози су књижевна реконструкција, али су историјске околности, начин живота и дух времена засновани на познатим историјским изворима.



Градска врева

V

ПУТ У ПАНЧЕВО

Пут у Панчево почињао је много пре него што би кола напустила двориште.

Почињао је у Маријиним рукама, док је пребројавала шта треба понети, шта се сме разменити, шта се не сме заборавити и шта мора да се врати кући макар се све друго одложило за други пут.

Тог јутра ставила је у кола џак пшенице, добро увезан, да се не расипа по путу. Поред њега спустила је мали свежањ домаћег платна.

- Ово предај коме треба - рече Николи. - А со немој заборавити.

- Нећу.

- Кад кажеш "нећу", ти већ мислиш на нешто друго.

Жива, који је свратио да види полазак, насмеја се преко ограде.

- Марија, да га пустиш самог, донео би ти точак, гвожђе, нечију вест и три обећања. Со би оставио у Панчеву да се не досађује.

Никола га погледа, али се није наљутио.

- Зато Павле иде са мном.

Павле се исправи поред кола. Ићи у Панчево није било исто што и отићи до њиве, до суседа или до краја сокака. Пут је водио изван онога што је већ познавао: изван кућа, изван гласа звона који се лако чује, изван Надела који је већ умео да препозна по мирису, кроз војловачку шуму.

Марија му поправи кошуљу.

- Гледај где стајеш. И не одвајај се од оца.

- Нећу.

- И пази шта слушаш. У вароши свака реч мисли да је важна.

Никола се насмеја.

- Пусти дете да види свет.

- Нека види. Само не мора сваком свету да верује.

Кола су кренула док је јутро још било меко. Старчево је остајало иза њих, прво као сокак, затим као неколико кровова, а онда као место које се памти више него што се види.

Павле је седео поред оца.

Пут није био прав онако како га је замишљао. Негде сув и тврд, негде изрован, негде мек од воде, негде затрављен по ивици. Точкови су шкрипали, коњи споро дисали, а после војловачке шуме равница се ширила са обе стране као да нема намеру да се заврши.

- Колико има до Панчева? - упита Павле.

- Довољно да човек успут размисли шта му треба.

- А ако заборави?

- Онда ће га код куће подсетити.

Павле је знао да Никола мисли на Марију.

Како су се приближавали Панчеву, пут је постајао живљи. Сретали су људе са колима, граничаре, трговце, жене са корпама, човека који је водио две свиње и једног који је носио нешто умотано тако пажљиво да је Павле помислио да је у питању дете, а била је само стаклена боца.

Панчево се није појавило одједном.

Најпре се осетило.

По гласовима који су долазили са више страна. По мирису дима, коже, стоке, печеног хлеба и воде. По томе што је све било гушће: куће, људи, кораци, наредбе, псовке, позиви, цене, питања.

Павлу се учинило да овде сваки човек некуда жури, чак и кад стоји.

Никола је оставио кола на месту где су и друга стајала. Пшеницу је требало измерити, платно предати, со купити, а успут чути шта се говори.

На пијаци је Павле гледао све одједном.

Крзна, ужад, со, гвожђе, дрвене посуде, ножеве, ћупове, платно, сушену рибу, каишеве, потковице. Гледао је како људи мере, како се препиру, како

неко одлази уврeђен, па се ипак врати јер му треба баш оно због чега се малопре заклео да неће купити.

Један трговац му намигну.

- Младићу, треба ли ти нож? Добар нож. Сече и хлеб и непријатеља.

Павле се збуни.

Никола га повуче за рукав.

- Нож који много прича обично мало вреди.

Код мерења пшенице Павле је први пут видео колико је важно шта пише, ко гледа и ко држи меру. Писар је бележио, човек са стране пазио, Никола ћутао, али није скидао поглед са посуде.

- Зашто га тако гледаш? - прошапта Павле.

- Зато што се пшеница не губи само на њиви.

Павле је то запамтио.

Касније су прошли поред места где су стајали људи у војничким капутима. Говорило се о путу ка Ковину, о стражама, о води, о неким поправкама и о нечему што Павле није разумео. Али је разумео да од тога зависи више села.

Панчево му више није било само пијаца. Било је место где се састају путеви, мере, наредбе и гласови.

- Да ли све вести прво дођу овде? - упита.

- Не све - рече Никола. - Али многе овде добију ноге.

Купили су со.

Никола је пажљиво спустио врећицу у кола, као да носи нешто много вредније од белог камења које пече језик. Павле је знао да ће Марија прво то питати.

На повратку су обојица ћутали дуже него у доласку.

Павле је гледао пут пред собом. Сада му није изгледао као празан простор између Старчева и Панчева. Изгледао је као жила кроз коју се крећу ствари без којих село не може: со, гвожђе, хартије, људи, гласине, наредбе, помоћ, страхови.

Када су се приближили Старчеву, сунце је већ почело да пада.

Прво су видели кровове. Затим дим. Затим ограде. Затим Марију на прагу.

- Донели сте со? - упита пре него што су се коњи сасвим зауставили.

Никола погледа Павла.

Павле се насмеши и подиже врећицу.

- Донели смо.

Марија је узела со, па тек онда погледала шта још има.

- Е, сад можете да причате шта сте видели.

Никола је водио коње ка појилу. Павле је остао крај кола.

На точковима је било панчевачког блата. На џаку мирис пијаце. У очевом џепу мање новца него јутрос. У Павловој глави више гласова него што је умео да поређа.

Гледао је пут којим су дошли.

- Тата - рече.

- Шта је?

- Пут је чудан.

- Шта му је чудно?

- Кад смо ишли, све ми је било далеко. Сад ми се чини да и Старчево гледам другачије.

Никола прође коњу и спусти руку на његов врат.

- Зато човек и иде путем.

- Да оде?

- Да се врати мало друкчији.

Марија их је позвала у кућу.

Павле је још тренутак гледао према равници. Пут се губио у вечерњој измаглици, али није нестајао.

Сутра ће њиме поново проћи нечија кола. А са њима и понека вест.

(наставиће се)

Свет око нас

☐ Панчево је у 18. веку било важно управно, војно и трговачко средиште јужног Баната. За околна граничарска насеља, међу њима и Старчево, пут ка Панчеву значио је везу са пијацом, занатима, војним властима, мерама, наредбама и робом која се није могла обезбедити у самом месту. Тим путевима нису се кретали само људи и кола. Њима су у села стизале вести, службена обавештења, трговачка роба и одлуке које су утицале на свакодневни живот на Војној граници.

О верском животу Старчеваца



Предавање Далибора Мергела

Предавање под називом "Стотину година од посвете и осликавања цркве светог Маурицијa у Старчеву (1926-2026)" одржано је у суботу 26. септембра у старчевачком музеју. Етнолог Далибор Мергел пренео је присутнима бројне занимљиве податке из најстарије прошлости локалне католичке парохије основане 1767. године, детаље о градњи данашње жупне цркве, али и претходне две које су се налазиле на њеном месту.

У другом делу предавања представљене су бројне старе фотографије које сведоче о обновама црквеног здања и верском животу Старчеваца католичке вере. Завршни део Мергеловог излагања одржан је у склопу обиласка цркве Св. Маурицијa при чему је посебан осврт дао на прославу њеног свеца заштитника 22. септембра 1926. године када је обављен обред консекрације или посвете храма од стране тадашњег београдског надбискупа и апостолског администратора Баната, фрањевца Рафаела Родића.

Уочи свечаности те је године црква у потпуности осликана, за шта је био ангажован Матија Палек, омољички учитељи кантор, као и панчевачки сликар Фридрих Бергхолц. Палек је заслужан за бројне светачке слике и библијске приказе који већ цео један век красе унутрашњост цркве, док је Бергхолц израдио ликовне орнаменте на зидовима. Слике су тада платили појединци и породице из Старчева, католички црквени одбор, Хрватско црквено певачко друштво и Друштво свете крунице. Предавање и обилазак је организовао Дом културе у Старчеву у оквиру Дана европске баштине.

СН

Сачувајмо прошлост од заборава

☐ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекиција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

Милош Николић Мика, наш суграђанин

Потребно нам је више блискости

у Ђерму

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерам" (отворена сваког дана од девет до 23 сата), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, тако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних залогаја и љубазног особља. У предивној цветној башти и топло уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним ретро мотивима, уз специјалитете куће и богату понуду пића, уживаће сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруџбини, као и организовање прослава до сто места, по повољним ценама. Четвртак поподне резервисан је за јела из котлића, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафенисање у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Милош Николић, рођен 17. фебруара 1963. године у босанском месту Возућа, од мајке Смиљке и оца Мирка, као једно од осморо деце. Након завршене основне школе радио је више послова од "Стакларе" до ПИК-а, а сада чека пензију.

Како је одрастао мали Мика?

- Рођен сам у у месту Возућа у Босни, у многочланој породици, а поред мене ту су били браћа и сестре Милијан, Милија, Милица, Милош, Зоран, Зорица, и Анка. Нажалост, поред мене, остали су живи само још Милица и Анка. Иначе, у Старчево смо дошли 1. маја 1965. године, када сам имао нешто више од две године. Више пута смо се селили, а онда смо 1968. године прешли у нашу кућу. У почетку је то била само једна соба, а нас осморо деце. Спавали смо као сардине, али то нам није сметало. Било је лепо, били смо заједно, дружили се и одрастали као велика породица.

Мени је детињство у Старчеву шездесетих и седамдесетих година било је веома лепо, много лепше него данас, бар када је реч о дружењу. Стално смо били напољу, играли кликере и фудбал на мале голове, правили праћке и по цео дан се јурили по улици. Јели смо дудиње, трешње, шљиве, све што бисмо нашли успут. Понекад смо правили бране од камења на каналима. Лети смо ишли на купање, а зими, када се вода заледи, знали смо да одемо на Надел да пецамо. Понесемо секире, направимо рупу у леду и чекамо рибу. Некад бисмо се и поквасили, па онда мокри идемо кући. У то време није било толико аутомобила ни других опасности на улици, па смо могли да будемо напољу од јутра до мрака. Сећам се да су људи имали коње, краве и друге животиње. Када бисмо се поквасили или упрљали, снашли бисмо се некако, осушили се и наставили даље. Данас родитељи другачије брину о деци, а и деца имају другачије навике и много времена проводе уз телефоне и игрице. Ми смо, уместо тога, трчали, играли се и били стално једни с другима.

Школски дани...

- Основну школу завршио сам у Старчеву. Наставници су се мењали, а неке посебно памтим. Један од њих био је учитељ Миле Филиповић, који је на мене оставио веома позитиван утисак. Сећам се и Пере Драгојерца, са којим сам ишао да берем бостан и да радим разне послове. Помагао сам и око кукуруза, крунио га и радио све што је требало. Није тада било необично да деца помогну одраслима. Нисмо само седели и чекали да неко други све уради. Одмалена смо учили да радимо и да се укључимо у свакодневне обавезе.

Било је и проблема у школи, па сам у седмом разреду сам имао неколико јединица и морао сам поново да полажем. На крају сам завршио основну школу, а касније сам кренуо у средњу, али је нисам привео крају. Ипак, завршио сам ватрогасни курс у Старчеву 1981. године. Школа ми је остала у сећању и по другарима, наставницима и догађајима који су тада деловали сасвим обично, а данас их се радо сетим. Није све ишло лако, али човек из сваког периода живота понесе нешто своје.

Посао и радни век...

- Рано сам почео да радим, и то још од седмог разреда када сам преко локалног ПИК-а брао метлице како бих зарадио новац за папуче и купаће гаће за море. Потом сам се запослио у "Термоелектру" и то на око шест месеци. Након тога сам прешао у "Стаклару", где сам остао скоро две године. У међувремену 1982. године отишао сам у војску, а када сам се вратио, наставио сам да радим. Касније сам прешао у "Азотарин" транспорт, а потом сам радио и у ПИК-у.

Мењале су се фирме и околности, неке су се касније распале, па је требало поново пронаћи посао и снаћи се. Човек мора да ради оно што може и да не чека да му све падне с неба. Тако сам радио



различите послове, а још од младости сам се навикао да будем активан. Није ми било тешко да радим за оно што ми треба. И касније, током живота, увек сам се трудио да се снађем.

Данас примам социјалу и чекам пензију. Ситуација није лака, али имам људе који ми помажу када затреба. Пре свега су ту сестрићи Аца и Жарко, који су увек ту за мене, помогну ми око рачуна, струје, воде и других трошкова. То ми много значи. Човеку је лакше када зна да има некога на кога може да се ослони

Војнички дани у Загребу...

- У војску сам отишао августа 1982. године. Мени је тамо било лепо. Посебно сам волео одласке на терен, у Слуњ, више него боравак у касарни у Загребу. На терену смо спавали у шаторима. Прво бисмо набрали папрати, ставили је испод врећа за спавање и тако се припремили за ноћ. Било је другачије него у касарни, али мени је то одговарало. Волим када се нешто ради, када се човек креће и када није све исто из дана у дан. Сећам се и једног поручника који ме је више пута водио на терен. Помагао сам му, ложио ватру, кувао кафу и доносио храну. Било је ту разних догодовштина, а неке се и данас препричавају. Када се осврнем, војска ми је остала у лепом сећању. Упознао сам људе, видео друга места и стекао искуства која не бих имао да сам остао само у Старчеву.

Пријатељства која трају...

- Имали смо своје друштво и стално смо били заједно. Ишли смо у центар, на игранке, излазили и дружили се. Било је весеља, понекад и понеке свађе или чарке, али ништа што се није брзо заборавило. Није се дуго злопамтило. Неки од тих људи остали су ми пријатељи до данас.

Сећам се и када су ме једном рано ујутру позвали да идем да дам крв. Никада раније нисам давао крв, али када су другари кренули, пошао сам и ја. Окупило нас се неколико и отишли смо заједно. Такве ствари показују колико је дружење некада било важно.



Мика Николић

Није се гледало само ко шта има или ко где иде. Ако је некоме требало нешто да се помогне, налазило се времена. И данас сам у контакту са неким старим пријатељима. Драго ми је када се видимо, попричамо и сетимо се свега што смо заједно прошли. Године пролазе, неки људи више нису међу нама, али успомене остају.

Време садашње...

- Навикао сам да се сам сналазим. Знам да кувам, па спремим оно што ми треба. Скувам пасуљ, одвојим колико ми је потребно, а ујутру могу да доручкујем сланину и јаја. Човек мора да зна да се побрине за себе колико може. Није увек лако, нарочито када се чека пензија и када треба платити све трошкове. Али човек мора да гледа како да прегура дан, да се не преда и да пронађе нешто што га радује. Мени много значи када могу да се видим са другарима, да прошетам и да попричам са људима које познајем годинама.

Старчево некад и сад...

- Старчево је напредовало и много тога је данас боље уређено. Када погледаш место, видиш да се радило и да се променило набоље. Али када је реч о људима и дружењу, мислим да је некада било лепше. Раније су улице биле пуне деце, а данас изађеш напоље и често не видиш никога. Понекад се изненадим када угледам једно дете како шутира лопту, јер се сећам времена када је у свакој улици било пуно деце.

Ипак, упркос томе Старчево и даље веома волим. То је моје место. Лепо је уређено и има много тога чиме можемо да се поносимо. Посебно ми је драг парк, јер се сећам да смо и ми, као млади, учествовали у његовом сађењу. Када данас прођем туда, сетим се тог времена и буде ми драго што је нешто од онога у чему смо учествовали остало и за нове генерације.

Тако говори овај доброћудни Старчевац, а суграђанима жели све најбоље:

- Пре свега, волео бих да се људи више друже, да не буду толико затворени у своје куће и да више времена проводе заједно. Некада смо једни другима били много ближи, а мислим да нам таква блискост и данас треба.

дружио се
Јордан Филиповић

PRODAVNICA
SERVIS TUBIĆ
UL. IVE LOLE RIBARA 10 STARCEVO
PRODAJA PEĆI NA PELET
ALFA PLAM
✓ PRODAJA, SERVIS I MONTAŽA PEĆI NA PELET
✓ PRODAJA I MONTAŽA TOPLOTNE PUMPE
✓ OVLAŠĆENI SERVISER ZA PEĆI NA PELET
✓ PRODAJA SERTIFIKOVANOG PELETA
✓ ORIGINALNI REZERVNI DELOVI
✓ DUGOGODIŠNJE ISKUSTVO
JEDAN POZIV REŠAVA PROBLEM!
✆ 063 17 13 162







GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

SVE za vas i vašu kuću!

* **SVE** za grejanje
* **SVE** za struju
* **SVE** za vodu
* **SVE** za fasade
* **SVE** za gipsarske radove
* **blokovi, cigla, građevinski materijal**
* **cevi, profili**
* **šrafovska roba**
* **okovi**
* **bicikle i prateća oprema**
* **akumulatori**
* **lakovi, farbe**
* **žice i komponente za ograde**
* **MIKS MAŠINA (miksovanje boja)**
* **sijalice za automobile i kamione**
* **Brisači šoferšajbne**
* **Posuđe metalac**

RR GLASS



Maršala Tita 61a
Starčevo
radmila.rrglass@gmail.com
063/89-10-368
066/95-61-521

* Производња и уградња ауто стакала свих врста.
* Тракторска стакла
* Стакла за грађевинске машине
* Застакљивање грађевинских објеката
* Резање стакала на меру
* Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N2M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće

i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

*** ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане**
*** водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
*** електроде, брусни и резни алат**
*** цемент, креч и беомал**
*** гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што купујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

"Др Соколовић"

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

** пломба*
** каменац*
** заливање фисура*
** парцијална протеза*
** тотална протеза*
** визил протеза*

* * *

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!



Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -
- veliki izbor PIZZA -
Radno vreme: **10 - 22 h**
* Ponedeljak - neradni dan

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: **062 18 80 141**

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante



**ROBA ŠIROKE POTROŠNJE*

**HLADNO OSVEŽENJE*

RADNO VREME 24h

Старчевачким ШОРОМ

Пише: Марко Ивошевић

Старчевачким шором са **Јованком Путник (2)**

У овом броју упознаћемо се са неким школским успоменама из 50-их година прошлог века, али и и са радом старчевачког огранка Кола српских сестара који је био врло активан у нашем месту у периоду између два светска рата. Кроз ово путовање води нас Јованка Путник, рођена Бурјановић, 1951. годиште, Старчевка из староседелачке породице и са очеве стране - Бурјановић и са мамине стране - Драгојерац.

"Доњу школу, на крају Лењинове улице, похађала сам од првог до четвртог разреда, као и сва деца из Доњег краја. Учитељица ми је, до трећег разреда, била Живка Јовановић, а у четвртом разреду Биљана Марковић.

Када сам пошла у први разред 1957-58. године мислим да је школа већ имала струју, не сећам се да је било гасних лампи. Школа је имала три веће учионице у које се улазило из ходника на средини зграде са дворишне стране. Онда је лево била једна учионица, десно друга и право трећа. У ходник се улазило из дворишта кроз велика дрвена двокрилна врата, до којих се пењало степеницама. Учионица је била са црном таблом, писало се кредом, а негде у углу стајала је кофа са водом и сунђером за брисање. Седело се у скамијама за које смо седели углавном по двоје.

Учионице су биле окречене, чини ми се, у зелену боју. У угловима су стајале мање тучане четвртасте пећи, око метар висине, које су се ложиле када за то има потребе. То су радили баба Љубица и деда Стева који су били домари. Сећам се да је деда Стева ујутру потпаљивао ватру и да су доносили та дрва па их наслажу поред пећи у ћошку учионице. Дрва су стајала у некој шупи у дворишту. Тоалет у школи нисмо имали, већ је он био у виду неког пољског објекта при дну плаца, али се тога слабо сећам.

Двориште Доње школе није било поплочано. Имало је доле углавном траву или утабану земљу. Постојала је стаза од ређаних цигала уз велику зграду школе, па све у круг, као и једна стаза које је повезивала школу са забавиштем. Оно је било у одвојеној, нешто мањој згради.

Према Улици ЈНА и Лењиновој била је зидана ограда. Према комшији поред није било јаке ограде, већ нешто импровизовано. Ту поред је био Јовица Ђуришић па смо некада знали да се кратко поиграмо и ту јер је имао велике камаре са сеном. Мала капија - капицик, налазила се са обе стране главне школске зграде, док се велика капија налазила између велике зграде и забавишта. Све капије су биле дрвене. Мислим да није постојао никакав улаз из Улице ЈНА. У делу дворишта налазио се бунар за воду.

Школа је, мислим, увек имала по једно одељење ђака у генерацији барем то време које ја памтим. У другом делу школе, где је било забавиште, био је стан у коме је живела учитељица Мира Стојадиновић и чика Васа - њен син, шпицнаме Беложиканови. У том стану, када су они отишли, дошао је Власта Мадић, наставник ликовног са женом Милијаном. Сада мислим да ту више нико не станује. У великој школској згради био је још један стан. Ту су дошли да живе наставник Милче Велинов и учитељица Јагода, а њихови потомци и даље живе ту.



Старчевачки огранак Кола српских сестара на пријему код краљице Марије на Двору 1937. године

Занимљиво је да нисмо имали обичај да долазимо много пре почетка часа, нити да остајемо да се играмо у дворишту после школе. Ако смо хтели да се дружимо то се углавном дешавало на другим местима, иако чини ми се да нам нико није бранио да се ту играмо између смена или пре школе.

На углу код школе, у Улици ЈНА, налазио се крст. Имао је неко зидано постоље, а крст знам да није био ни од метала ни од дрвета већ некако зидан. Ваљда од неког бетона са малтером. Имао је око себе у круг зидану ограду пречника окотри метра, и висине око 80 сантиметара, све од цигле која се видела. Ту смо се некада сакривали када играмо жмурке. У правцу Улице ЈНА на страни ка Панчеву, имао је дрвену капијицу. Унутар ограде је била трава, док је около био земљани пут.

Од петог разреда у школу сам ишла у центру Старчева. Разредна ми је била Маргарета Ловић која је предавала српски. У школу сам увек ишла пешке. Кренем од куће Улицом ЈНА, па скренем у Лењинову улицу, па после у Маршала Тита до кафане "Опатија". Успут смо ишли хладовином дудова, а улице су увек биле живе. Ту су била деца из друге смене која играју фудбал. Људи на запрежним колима који негде иду или се враћају са обављеног посла. Јата гусака или патака која се испраћају у рит или враћају из њега. Живина се ујутру редовно пуштала у рит на први канал испод ЈНА.

Преко дана зато није било живине на улицама. Изјутра их газде потерају, а предвече су се саме враћале и свака је знала своју кућу. Кад стигну гусан се јављa да су стигли тако што јако гаче.

Сећам се да је старчевачким улицама ишао и карневал по завршетку школе када су се сва деца маскирала, па се приреди поворка маски. Не знам да ли је то било честа

Пројекат "Старчевачким шором кроз културу, идентитет и континуитет VIII" реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

пракса, али знам да сам најмање једном учествовала и имала јако леп костим беле раде. Било је ту и маскираних у црнце, у лале са астраган капама, у лептириће или нешто друго, карактеристично. Поворка се кретала од Доње школе па Лењиновом улицом, када идемо сви са учитељицом у колони. Па до центра, када се у праку удружујемо са децом из Горње школе. Затим смо наставили Горњим крајем, најпре Улицом Иве Лоле Рибара, па смо се враћали Улицом Матије Гупца, и онда улазили у Улицу Жарка Зрењанина назад. Та је поворка трајала и била је идеја да се прође цело место.

Људи када нас виде, онда излазе па аплаудирају, дарују нас, дају спремљене чоколадице, буде баш некако весело. За ту прилику родитељи су правили деци маске од чега су имали. Моју хаљину када сам била *бела рада* цео дан су шили тетка и мама и то од креп папира, а имала сам и неки цвет на глави.

Моја фамилија, Бурјановић, била је доста имућна. Мој деда Лаза је имао две стотине ланаца земље за време Краљевине. Иако се пуно радило, моја бака Марина Маја Бурјановић, бавила се и хуманитарним радом, као и моја прабака са мамине стране - Катица Драгојерац. Оне су обе биле чланице Кола српских сестара. Бака ми је причала доста о томе. Та организација имала је хуманитарну улогу и постојала је у свим већим местима. Помагале су сиромашну децу да се школују и обуку тако што су давале своје ствари које не носе, или су организовале акције да донира ко шта има. Организовале су да се прикупи огрев за зиму сиромашнима или ако се нека удовица око тога није снашла.

Сећам се да је једном и мој тата натоварио пуне таљиге дрва и одвезао где му је моја баба рекла. Чланице Кола помагале су се и међусобно када је некој од чланица била потребна помоћ. На пример, да крече једна код друге или поспреме након кречења, да се окопа башта која је затравила и слично. То је, међутим, било у мањим групама, док су за веће акције биле укључене све које могу.

У Старчеву је једна од вођа била бака Боја Грубетић која је била учитељица, а која је, могуће, била и оснивач подружнице Кола у Старчеву. Колико су ми причали, мислим да су се окупљале у школској учионици Доње школе. Међутим, није искључено и да су састанке имали код својих чланица једном код једне, други пут код друге. Знам да су ми причали да су биле доста повезане. Волеле су Старчево и биле одане људима, то је бака увек наглашавала и знам да су уживале у томе што су се неком нашле.

Године 1937. биле су позване на пријем код Краљице Марије Карађорђевић на Двор. Из Старчева је на пријем отишло двадесет осам жена и двоје мале деце са њима. Краљица Марија је била висока покровитељка ове организације.

За ту прилику на пријему као успомену краљица је из њених руку дала мојој баки кутију дворских цигарета, као и осталим чланицама, да их почасти и да то однесу својим мужевима као поздрав краљице. Ту кутију цигарета и дан данас чувам. На њој пише "дворске цигарете - државни монопол Краљевине Југославије" што је значило да оне нису могле на другом месту да се набаве. У то време фабрички мотаних цигара вероватно није ни било у Старчеву, па је и та кутија сама по себи била ексклузивитет.

Коло је сигурно било активно до почетка рата 1941. године, а након рата организација се није поново окупљала."



APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:
• SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE •
• ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA •
• HIT CENE •
• PROGRAM LOJALNOSTI •
• BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI •
• SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA •

Filly apoteke
filly_apoteke
SA NAMA JE LAKŠE

Best energy group-2009
Iznajmljivanje poslovnog prostora u
Ul. Stevana Šupljikca bb Pančevo

КУЛТИватор

историја, култура и млади

уређује: Далибор Мергел

Историја

Богата црквена архива

Након потпуног слома Аустроугарске и оснивања Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца 1918. године није тако брзо и без потешкоћа протицало успостављање новог система и ослобађање од до тад уврежених ставова и погледа на свет који су владали унутар старог друштвеног поретка. Јасно се то може приметити у првом од два писана сведочанства прошлости које објављујемо у овом броју Старчевачких новина. Оба документа чувају се у парохијској архиви цркве светог Маурицијa у Старчеву. Овако је, наиме, мало архаичним, али и данас разумљивим језиком писао почетком давне 1922. године у име овдашњих католичких верника Старчевац Пајо Бражић:

„Народ улаже своју жалбу, не можемо више дати попи депутат, тражи сваке године 20 кила жита и 20 кила куруза од 1836. године. Народ више не позна. Са попом скопчан и црквењак тражи сваке године 15 кила жита и 15 кила куруза од 1836. године. Народ скида тај јарам, у оно време народ дао, народ узима у своје руке садашње време. Старчевачки попа Јоса Варганич прошасте године 1920. тужио народ за депутат, и ратне удовице биле тужене које имају ситну децу, без имања и земљишта. Велику глобу народ снашо и подмирио. Народ жели да се он промени, најкраћи рок да се испуни наша жалба. Што је попино нек биде његово, што је црквено нек је црквено. Нова управа нек уради. Пајо Бражић изабрат од народа, члан од католичке цркве, остаје надаље управитељ. Овој жалби даје народ пуномоћ, који су потписани, да се попа отпреми из Старчева. Он жали за мађарском, води проткуле мађарски. Очистимо зрно кукољ, кукољ из пшенице. По државној управи желимо примити управу."

Потписници ове молбе за премештај жупника и смањење обавеза парохијана према свештенику и црквењаку били су поред Паје Бражића и Стипан Матанић, Ђура Рајковић, Пера Шпелић, Мауриц Боговић и Мата Мајетић. Очигледно је да половина одбора коју су чинили Немци није била незадовољна тадашњим жупником Јожефом Варганичем или су једноставно желели да остану уздржани.

Десет година касније од ове молбе, тачније 10. априла 1932. одржани су избори за нови католички црквени одбор у Старчеву. У међувремену парох Варганич је премештен, а на његово место дошао је Јанош Ракоши који ће овде служити све до 1942. За време Ракошијеве службе у нашем месту, 1926. године осликана је и посвећена католичка црква, а на челу одбора тада је био Мауриц Орешковић. Управо он је председао седници на којој су 1932. бирани нови одборници чији је записник жупник Ракоши овако саставио:

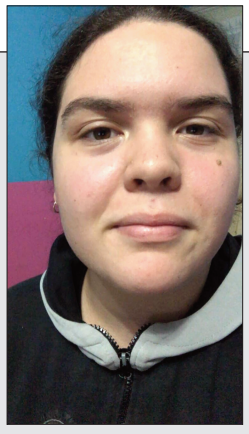
„Записник вођен у главној скупштини римокатоличке црквене општине у Старчеву 10. априла 1932. Присутни бијаху: Ракоши Јанош, жупник, Орешковић Мауриц, досадашњи светски председник, Пихајлић Марко и Франц Штурм, овероватељи - и около 150 мужких. Предмет: бирање црквеног одбора, шест Хрвата и шест Немаца и два заменика од Хрвата и два од Немаца. Председник одреди бирање главне скупштине, протумачи Правила црквених општина и онда пита присутних на какви начин оћеду гласати: једногласно, аклмацијом или већином гласова. Одговарају сви: већином гласова. Председник одреди тако гласање.

Одабрани су: 1) Никола Стипетић; 2) Блаженић Тома; 3) Турина Никола; 4) Пољак Марко; 5) Боговић Мауриц; 6) Жалац Стипан; 7) Хирш Блазиус; 8) Крижановски Јозеф; 9) Фолмансхаузер Лоренц; 10) Штикл Мауриц; 11) Пихнер Антон; 12) Феринтер Јохан. Замениии: Мијелић Фрањо, Бабић Мата, Ван Криштоф, Штурм Лоренц. Председник прочита имена изабраних чланова и заменика црквеног одбора и предмет исцрпан закључи главну скупштину."

Овај записник који је водио жупник Ракоши уз помоћ пароха у Банатском Брестовцу Аугустина Сметане потписали су и оверитељи Пихајлић и Штурм, а званично је прихваћен и одобрен од стране Апостолске администратуре Баната у Великом Бечкереку и надбискупа Ивана Рафаела Родића 20. априла 1932. године.

Упознајмо се...

Како се зовеш?
- **Марија Ђурановић.**
Како те зову?
- **Марица.**
Кад си рођена?
- **16. октобра 2012.**
Како би себе описала у једној реченици?
- **Добра и дружељубива.**
Школа?
- **Основна школа „Вук Стефановић Караџић".**
Шта радиш у слободно време?
- **Слушам музику и причам с другарицама.**
Коју музику слушаш?
- **Реп, поп, страну и домаћу.**
Омиљена песма?
- **„Ултиматум".**
Омиљени певачи?
- **Џала и Буба.**
Омиљена певачица?
- **Цеца Ражнатовић.**
Најдражи стих?
- **„Твоја љубав нема ултиматум, још памтим датум и вријеме на сату када си први пут рекла волим те."**
Шта ти је важно у песмама?
- **Текст, али и сама музика.**
Шта те опушта?
- **Музика и игрице.**
Шта гледаш на телевизији?
- **Филмове.**
Шта не гледаш на телевизији?
- **Политичке емисије.**
Омиљена књига?
- **„Аги и Ема" Игора Коларова.**
Омиљени филм?
- **Сви делови „Спајдермена".**
Омиљени глумац?
- **Милош Биковић.**
Омиљена глумица?
- **Слобода Мићаловић.**
Омиљени спорт?
- **Одбојка.**
За кога навијаш?
- **За „Црвену звезду".**
Где излазиш?
- **У Старчеву у центру.**
Шта је за тебе љубав?
- **Кад се двоје воле и подржавају.**
Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?
- **Докторка.**
Чега се плашиш?
- **Змија.**
Шта ти смета код других?
- **Дволичност и лаж.**
Твоје врлине?
- **Добра, дружељубива, комуникативна.**



Твоја мана?
- **Тврдоглавост.**
Најбоље другарице?
- **Невена, Хелена, Ива, Теодора, Лана.**
Шта би поручила младима у Старчеву?
- **Никад не одустајте!**

АНДРЕЈ СТРАРОВИЋ О НОВИМ ИСКОПАВАЊИМА У СТАРЧЕВО-ГРАДУ

На трагу најстаријег неолитског насеља

Старчевачки музеј је у понедељак, 5. октобра, по други пут угостио др Андреја Старовића, археолога и вишег кустоса Народног музеја Србије, руководиоца Збирке за старији неолит. Његово предавање о најновијим археолошким истраживањима изазвало је велико интересовање публике. Старовић се у свом раду посебно бави старчевачком културом, која припада раном неолиту и оквирно се датује у период од 6200. до 5500. године пре нове ере.

Предавање је приређено само дан након завршетка овогодишњих ископавања на локалитету Старчево-Град, која су трајала од 15. септембра до 4. октобра. Истраживања је предводио Старовић, а у тиму су били и др Александар Бандовић, др Јован Митровић и др Игор Вадувесковић.

У уводном делу Старовић је говорио о ширењу првих земљорадничких и сточарских заједница на Балкану током раног неолита. Досељеници, чије се порекло везује за просторе Анадолије, постепено су доносили нов начин живота - стална насеља, земљорадњу и сточарство - мењајући тиме дотадашњи начин живота на овим просторима.

Посебан део предавања био је посвећен целокупном историјату истраживања Старчево-Града. Прва систематска ископавања започео је Миодраг Грбић 1928. године, док су 1931. и 1932. године истраживања настављена у сарадњи Народног музеја и америчких археолога. Нова, ревизиона ископавања уследила су 1969. и 1970. године. Управо захваљујући налазима са овог локалитета читава једна култура раног неолита добила је име - старчевачка култура.

Занимљив тренутак уследио је када се у разговор укључио један Старчевац који је као тинејџер помагао археолозима током ранијих ископавања. Он је са присутнима поделио своја сећања на време када су археолошке екипе истраживале локалитет пре више деценија, повезујући тако две генерације истраживања локалитета Старчев-Град.



Овогодишња ископавања на Старчево-Граду

Овогодишњим ископавањима претходила су истраживања обављена током јесени прошле године. На основу тада добијених података изабрана је једна од најсевернијих тачака локалитета Старчево-Град, на којој је ове сезоне отворена нова истраживачка површина.

Старовић је публици представио најзанимљивије налазе из слојева који припадају бронзаном и гвозденом добу, али и неолиту. Њихова детаљна обрада тек предстоји, јер ће материјал након теренског рада бити анализиран у лабораторијама.

Највише пажње, ипак, привукло је оно што археологе тек очекује. Према речима Андреја Старовића, планирано је да се ископавања наредне године наставе на истом месту како би се стигло до најдубљег хоризонта старчевачке културе.

Ако истраживачи дођу до најранијег слоја насеља и прибаве материјал погодан за прецизно датирање, могла би се добити много јаснија слика о времену настанка једног од важних првих земљорадничких и сточарских насеља на овом простору - пре око осам хиљада година.

Старовић је најавио и да су за будућа истраживања одабрана још два локалитета позната под топонимима Водице и Седлар. То значи да би археолошка истраживања у наредним сезонама могла да пруже још потпунију слику праисторијског живота на ширем простору данашњег Старчева.

Нова ископавања тако не доносе само нове предмете и археолошке налазе. Њихов најважнији циљ је покушај да се утврди када је тачно настало најстарије насеље чије је име, много миленијума касније, постало познато у светској археологији.

М. Јовишић

ЕКО: Рециклирај!



Ученици наше школе, одељење учитељице Дорике Журбан, редовно рециклирају

ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Петнаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, шеснаесте, је у току!

Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно можете прикупљати пластичну амбалажу (ПЕТ боце), хартију и лименке у плаве рециклажне канте у склопу акције коју организује ЈКП "Хигијена".

Рециклирајте!

ИЗВИЂАШТВО

Извиђачки научни дан

Последње недеље септембра група најмлађих извиђача завирила је у узбудљиви свет науке, са занимљивим експериментима, новим сазнањима и приликом да кроз игру и практичан рад науче нешто ново.

На самом почетку најпре смо се упознали са коришћењем микроскопа, уз помоћ којег су посматрали различите предмете и откривали детаље који су голим оком готово неприметни. Запажали су и разматрали о како изгледају ћелије биљака, каква је разлика између људских длака, како изгледа нит паукове мреже или нога муве која јој омогућава да може да виси на плафону. Све ово им је открило један нови свет ,али са опште примењивим законитостима, које омогућавају да боље разумемо свет у коме живимо.

Након овог важног истраживачког дела, уследио је експеримент који је свима привукао пажњу. Подељени у групе, прионули су на прављење малих вулкана. Када су сви вулкани били спремни, уз помоћ мало кућне хемије изазвали су ерупције које су њихове вулкане претвориле у праве мале научне атракције. Кроз овај експеримент научили су како једноставне супстанце могу да изазову занимљиву хемијску реакцију, а притом смо се добро забавили и показали колико наука може бити забавна и корисна.

Већ следеће недеље, првог викенда октобра, током редовних водних састанака говорило се о неким правилима и кодексима понашања у колективу и важности њиховог поштовања. Тако су се подсетили важности одговорности, међусобног поштовања и неговања тимског духа. Тог викенда и сви нови чланови добили су извиђачке свеске у којима ће бележити све оно што истраже, открију, науче и доживе кроз извиђачке активности и путовања.

Наравно, ниједан извиђачки састанак не може да прође без добре забаве, те је остатак времена проведен кроз играње неких од омиљених игара и уживаењем у времену проведеном заједно, док су најмлађи чланови своју изражену креативност показали украшавајући парк шареним цртежима од креде.

У недељу, 11. октобра, издвојиле су се активности млађих планинки, односно девојчица старијих разреда основне школе, које су организовале састанак на тему очувања природе, кретања кроз природу, оријентације и исхране у природи. Њихови мушки вршњаци, правили су пано о мрком медведу и упознавали се са његовим карактеристикама, како им се назива и вод. Извиђачи узраста средње школе разговаали су о улози вође и учили нове корисне чворове.

Посета музејима

Чланови нашег одреда извиђача кренули су у авантуру у недељу, 18. октобра, у Београд са циљем посете два музеја и општег упознавања неких знаменитости главног града. Као своју прву дестинацију одабрали су Народни музеј Србије, где су их кроз богату историју и уметност проводили стручни водичи, учинивши сваки сегмент обиласка занимљивим и поучним. Посебно су били дочекани од стране археолога Андреја Старовића, који је недавно вршио ископавања у Старчеву, у којима су учествовали и чланови старчевачког одреда, те их је спровео кроз археолошку поставку. Овде су сазнали много нових информација, али и открили неке посебне детаље на које, можда, у редовној посети не би обратили пажњу, а који крију занимљиве приче.



Скаути у Народном музеју

Након овог културног и едукативног искуства, посетили су Музеј илузија, који је на њих оставио потпуно другачији утисак. Уместо историјских чињеница и вредних дела, дочекали су их необични призори, оптичке варке и просторије које су их навеле да преиспитају оно што виде.

Иако је музеј у великој мери занимљив због фотографисања и необичних успомена, његове поставке пружиле су много више од тога. Музеј тера на размишљање и стално постављање питања - како је заправо ово могуће? У покушају да открију на који начин наше очи и мозак могу да нас преваре, стичу се заправо нова научна искуства и знања.

Остатак овог лепог дана проведен је и у откривању Београда, где се кроз овакве посете он чини блискијим.

Вања Денинџер

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА
www.vetstanicamimic.co.rs
МИНИЋ
ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!
ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

Старчевачке бразде

Актуелно: *Посластице од дуње*



Мирисне дуње из Улице Михајла Пупина

По воћњацима и улицама Старчева током октобра могу се видети родна стабла дуња које у јесен завршавају циклус плодоношења и ускоро ће бити обране. Због својих лековитих својстава лист дуње је требало брати од маја до средине септембра.

Лековити делови ове биљке су плод, лист и семе, а њихова својства су одувек позната. Приправци од дуње користе код упале грла, крајника и дисајних органа. Компот од дуња благотворно делује код упале желудачне и цревне слузнице. Примењује се за спољну употребу за убрзање зарастања рана, а чај од листа дуње је поуздано средство за дијареју. Слуз из дуњиног семена припрема се од семенки потопљених у воду и користи у лечењу рана које настају дуготрајним лежањем болесника, за припрему облога за опоравак коже од опекотина, код упале очију...

Питали смо чланице локалног удружења жена да нам препоруче рецепте посластица од дуње.

Снежана Ђураш нуди слатко од дуња: Ушпинују се шећер и вода, насецкају се на коцке или изрендају дуње и кувају се. Када добију густину ставе се у теглу, а лепо је да се дода и исецкани лимун. На кило дуња иде кило шећера и два дл воде.

Љиљана Зарић препоручује компот: дуње се исеку на коцкице и ставе се у тегле. Преко њих се поспу по три кашике шећера, налију се водом и затворе поклопцем. Тегле се ставе у велику шерпу наливену водом и кувају се док се се поклопац мало не подигне. Оне онда остану у тој врућој води и прекрију се столњаком и ушушкају да што дуже буду вреле. Кад се изваде, окрену се наопако и тако остану да преноће.

Славица Радочај прави китникез, сир од дуња: један килограм дуња очистити од длачица и семенки и нељуштене исецкати на ситније коцкице. Додати 200 мл воде и сок од лимуна, па кувати око 30 минута на средњој ватри уз стално мешање док потпуно омекшају. Процедити, па уситнити штапним миксером или самлети. Додати 800 грама шећера и кувати на тихој ватри уз стално мешање док се маса не згусне. Можете проверити да ли је готово тако што се кашичица смесе извади на тањирић па ако може да се сече кад се охлади, спремно је. Готово разлити у плех или мање модле. Када се добро охлади (1 дан) ако је у модлама, извадити, а ако је у плеху, исећи на комаде па мало раширити на тацну и сушити још 1-2 дана на собној температури. Тако ће дуго бити тазе.

Милица Стефановић воли колач од дуње: кора - одвојити 5 беланаца од жуманаца. Умутити жуманце са 5 кашика шећера, ванилин шећером, па постепено додавати 5 кашика брашна, 4 кашике млека и прашак за пециво. Посебно умутити снег од 5 беланаца па додати у смесу. Смесу излити у подмазан плех. Пећи 30 минута на 180 степени. Фил: у већој шерпи закувати килограм ољуштених и наренданих дуња, 0,5л воде и 10 кашика шећера. Кувати дуго док се дуње не почну да се распадају. Тада додати 2 пудинга од ваниле, размућене у мало воде, и скувати до краја. Врућ фил излити на прохлађену корицу. Оставити да преноћи у фрижидеру, а сутрадан колач украсити шлагом.

Пријатно!

Милена Јовишић

Пчеларство:

Са доласком новембра завршава се највећи део послова на пчелињаку и пчелињим друштвима треба обезбедити што више мира и добре услове за презимљавање. У овом периоду кошнице се, по правилу, више не отварају без потребе, а посебну пажњу треба посветити заштити пчелињака од ветра и глодара. Отварање кошнице оправдано је само ако се примети да је неко друштво ослабило или остало без матице. У таквом случају слабо друштво може се спојити са другим, по могућности са оним које има младу матицу. Пре зиме треба уредити и околину пчелињака и обезбедити кошнице од мишева и волухарица. Лета на кошницама се сужавају или се на њих постављају одговарајући чешљеви који спречавају улазак глодара. Мирнији део године пчелари користе и за сређивање опреме. Стари рамови са воском могу се претопити, а прибор очистити и припремити за наредну сезону. Када у кошницама више нема легла, то је и период у којем се обавља јесењи третман против варое, а један од начина који пчелари примењују јесте третирање оксалном киселином.

Друштво пчелара "Старчево" од 18. новембра почиње нови циклус дружења и предавања, која ће се одржавати сваке среде од 18 часова, у просторијама Дома културе на спрату, са улазом из парка. На окупљања су, поред чланова Друштва, позвани и сви заинтересовани грађани који желе да сазнају нешто више о пчеларству, разговарају са искуснијим пчеларима и кроз размену знања и искустава добију корисне савете.

Друштво пчелара у Старчеву постоји од јануара 2000. године, а у 2026. години окупља 58 чланова. Добар показатељ интересовања за овај вид дружења и усавршавања јесте и податак да редовним предавањима најчешће присуствује више од двадесет пчелара.

Горан Станковић

Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

У воћњацима се сада санирају поломљене гране које нису издржале обилан род, уклања коров и биљке припремају за зимски период и наредну вегетацију. Један од важних јесењих послова је и заштита воћа и винове лозе такозваним плавим прскањем, како би биљке у период мировања ушле што боље заштићене од патогена.

Док се радови у воћњацима и виноградима полако приводе крају, посао у подрумима још траје. Винари већ знају када следи наредно претакање у процесу справљања доброг вина и пажљиво прате његово сазревање. Посла има и за оне који су пекли ракију. После прве дестилације, такозвана мека ракија оставља се да одлежи, а затим следи препек - следећа важна фаза у добијању квалитетног коначног производа.

Тако јесен на имањима не значи и крај послова. Док природа полако улази у зимски мир, воћари, виногадари, винари и дестилери завршавају оно што је започето током једне богате и родне године. Здрави и вредни били,

Божидар Димитрић

Друштво виногадара, воћара и дестилера

☐ Месна заједница Старчево и ЈКП "Старчевац", у сарадњи са Градом Панчевом, очистили су дивље депоније, односно сметлишта у атару. Неке од тих локација већ су опремљене видеонадзором. Стога, позивају се мештани да не бацају смеће на недозвољене локације јер ће свака таква активност бити санкционисана.

ВУКОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Ст. Караџић"*

Радови ученика

Благо изгубљеног светионика

Некада давно преко седам плавих мора, пловио је необичан брод. На њему није било страшних разбојника са повезима преко ока, већ су посаду чинили најнеобичнији гусари на свету. Њихов капетан био је капетан Орион, остатак посаде чинили су: кормилар Каспијан, осматрач Гале, Лира, девојчица која свира необичан инструмент, бродски кувар Зион и бродски лекар Феникс.

Ова необична посада имала је задатак да месечев кристал пренесе у изгубљени светионик. Тај кристал је откључавао тајну собу у светионику у којој се налазило благо. У потрази су наилазили на многе препреке. Пола посаде добило је морску болест. Феникс их је излечио, а када су гусари напали брод Лира их је зачарала својом музиком. Таман када је на броду нестало хране и посада постала гладна, осматрач је угледао светла на пучини. Сви су се обрадовали и једва су чекали да опробају кристал. То је заиста био кључ од блага.

Ова занимљива посада испунила је мисију и пронашла изгубљени светионик.

Михајло Крстић 5/2

Моја бајка

Једном давно, живеле су две најбоље другарице, Славица и Зорица. Једног дана Зорица је упала у дубоку рупу. Славица се уплашила, али је била храбра и одмах је кренула да јој помогне. Тражила је дугу грану и пружила је Зорици. Зорица ју је чврсто ухватила и Славица ју је извукла из рупе.

Зорица је била срећна и захвалила се Славици што је није напустила, тако су показале да су право и храброст веома важни.

Немања Ранковић 5/2

Признајем грешку

Једног дана сам се нашла у ситуацији која ме је научила важну лекцију. Тог дана сам лагала родитеље да учим за тест из математике, а заправо сам гледала телефон.

Када сам добила лошу оцену на контролном, осећала сам се веома лоше. Знала сам да не могу да избегнем последице ако наставим да се правим да ништа није било. Тог тренутка сам одлучила да будем искрена и признам грешку родитељима. Скупила сам храброст и рекла истину, иако сам била уплашена како ће реаговати. Њихов одговор ме је изненадио - нису били љути, већ су ми објаснили колико је важно бити искрен и одговоран.

Сада знам да је искреност најважнија, чак и када је тешко. Признање грешке ме је учинило одговорнијом и бољом особом. Научила сам да сви грешимо, али да се из грешака можемо учити и расти.

Дуња Величковић 6/2

Радове ученика ОШ "Вук Стефановић Караџић" можете погледати и на интернет страници "Старчевачких новина" на адреси

www.starcevo.org.rs



Први кораци у забавишту

Надел

Тамо иза кућа где све врви од живота,
тамо иза свих дивота,
крије се једна тајна,
али веома бајна.

Ту тајну трска заклања,
а лабуд јој се елегантно клања.
То место свима добро знано,
што патке пливају
тамо и сви знају
име како му је,
да то место
Надел је.

Мила Марчетић 6/3

Другарство

То је нешто посебно што улепшава наше дане. Другарство. Лепо је имати некога са ким можемо да се смејемо, причамо, играмо и делимо своје тајне. Прави друг је уз нас и када смо срећни и када нам је потребна помоћ. Због тога је другарство важно у животу сваког човека. Право другарство се не заснива само на забави. Оно значи помагати једно другоме, саслушати друга када има проблем и пружити му подршку. Понекад се другари посвађају, али најважније да умеју да се извине, опросте и поново буду заједно. Када имамо правог друга, никада се не осећамо сами. Зато треба да чувамо своја пријатељства, да будемо искрени, пажљиви и да увек помажемо једни другима. Право другарство је посебно и вредно, јер може да траје годинама и заувек остане у срцу.

Порука: не треба тражити савршеног друга, већ треба бити прави друг. Будимо добри једни према другима, праштајмо грешке и чувајмо оне који су увек уз нас. Трудимо се да никога не повредимо својим речима и поступцима, а када погрешимо, будимо довољно храбри да се извинимо. Јер, најлепше успомене настају онда када их делимо са правим пријатељима. Право другарство је богатство које треба неговати и чувати целога живота.

Маријана Савић 5/2

Посетите сајт Старчева и "Старчевачких новина"

www.starcevo.org.rs

STR "LUKA"
Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61

SVRATI NA MINUTA

Prodavnice mešovite robe





RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h
* * *
HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIĆA

Junior komerc

Veliki izbor pića po povoljnim cenama
veleprodaja pića
Hladni napici

Info telefon: 063/80-32-980



Radno vreme:
Radnim danima **8-18**
subotom **8-16**

Pančevački put 75 Starčevo

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
"Vodovod i kanalizacija" Pančevo

Koristimo vodu racionalno!

Фудбал

Серија лоших резултата Борца



Старчевачки плаво - бели

Фудбалери Борца су ушли у серију лоших резултата забележивши у последња четири кола три пораза.

Ево резултата:
Старчево:
Борац - Глогоњ 0:3;
Сакуле:
Борац - Борац (Ст) - одложено;
Старчево:
Борац - Војводина (Перлез) 0:1;
Нови Козарци:
Слобода - Борац 2:0.

У шестом колу Борац је дочекао екипу Глогоња из истоименог места. Одиграна је једна отворена утакмица са приликама на обе стране. Прву прилику за погодак имала је домаћа екипа већ у 10. минуту када се у идеалној позицији за погодак нашао Јанкулов и са свега 5-6 метара био непрецизан и шутирао поред гола. У 16. минуту гостујућа екипа стиже до предности, а само три минута касније Глогоњци постижу још један погодак и на Општинском стадиону сада воде са 2:0.

На самом старту другог полувремена у идеалној позицији за погодак нашао се Цетић, али је са свега 4-5 метара шутирао у голмана гостију. Пропустио је Борац још 2-3 добре прилике за погодак - непрецизни су били: Лукић, Цетић и Ћирић. Казна за промашаје Старчеваца стигла је у 85. минуту када гости постижу и трећи погодак за коначних 0:3.

У седмом колу екипа Борца је требало да гостује имењаку у Сакулама, али је та утакмица одложена за 22. новембар због играња пријатељске утакмице коју је старчевачки тим, у оквиру јубилеја - стотину година фусдбала у Старчеву, играо са београдским Партизаном.

У осмом колу Борац је на свом терену угостио екипу Војводине из Перлеза. Домаћа екипа је имала теренску иницијативу од самог старта утакмице, а најбоља прилика за погодак виђена је у 45. минуту када је Јанкулов изашао сам испред противничког голмана, али је био непрецизан и шутирао тик поред леве стативе гола гостију.

У другом полувремену Борац врши све већи притисак ка голу гостију и ствара прилике - преко Ђурковића у 54. минуту, када је био за мало непрецизан и лопта завршава поред десне стативе, а потом и у 62. минуту, када је Ћирић снажно шутирао са око 25 метара под саму пречку, али је голман гостију био на висини задатка. Потом се у 72. минуту Урош Лукић нашао у идеалној позицији за погодак, али је био непрецизан. У 80. минуту Урош Живковић шутира са пет метара главом, али голман Војводине изванредно реагује и на самој гол-линији спашава погодак.

И како обично бива - казна за промашаје стиже у 85. минуту када екипа из Перлеза, после слободног ударца, искоса са десне стране, са неких 18 метара, стиже до предности а испоставило се и победе.

У деветом колу Борац је гостовао у Новим Козарцима екипи Слободе. На самом старту утакмице, у 9. минуту, у идеалној прилици за гостујућу екипу нашао се Јанкулов када је изашао сам пред голмана Слободе и са свега десетак метара погађа стативу. У 21. минуту Урош Живковић шутира са неких 13-14 метара из волеја под саму пречку, али је голман домаћих био на висини задатка. У 30. минуту у идеалној позицији нашао се и Цетић када са свега неколико метара погађа стативу. У 40. минуту у идеалној позицији нашао се поново Урош Живковић када је са свега 10 метара од гола гостију шутирао неометан из прве и погодио пречку.

На паузу се отишло без погодака. У другом полувремену иста слика на терену. Прву прилику има Борац када је Јанкулов украо лопту голману домаћих, али је био изблокиран од стране играча Слободе. У 65. минуту, после једног старта Арсенијевића у казненом простору Борца досуђен је пенал за домаћу екипу, који је и реализован. До краја утакмице Борац је покушавао да дође до погодка и тако избегне пораз али у томе није успео, а домаћин у финишу утакмице стиже до другог гола за коначних 2:0.

Петар Орешковић

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток - у сезони 2026/27.

1.	Црвена звезда	9	7	0	2	18:10	+8	21
2.	Јединство (БК)	9	6	2	1	22:08	+12	20
3.	Глогоњ	9	6	0	3	17:08	+9	18
4.	ОФК Кикинда	9	5	1	3	16:08	+8	16
5.	Задругар	9	4	2	3	19:15	+4	14
6.	Младост	9	4	1	4	16:10	+6	13
7.	Борац (Са)	8	4	1	3	14:11	+3	13
8.	Војводина 1928	9	3	3	3	13:12	+1	12
9.	ОФК Бегеј	9	4	0	5	07:12	-5	12
10.	Слобода	9	3	2	4	13:14	-1	11
11.	Омладинац	9	2	2	5	04:14	-10	8
12.	Јединство (В)	9	1	4	4	08:14	-6	7
13.	Борац (Ст)	8	2	0	6	09:20	-11	6
14.	Банатул	9	1	2	6	10:30	-20	5

Распоред наредних утакмица

01. новембар, 13:30 сати, Старчево: Борац - Бегеј (Житиште);
08. новембар, 13:30 сати, Равни Тополовац: Омладинац - Борац;
15. новембар, 13 сати, Старчево: Борац - Банатул (Локве);
22. новембар, 13 сати, Сакуле: Борац - Борац (Ст)

Рагби: Јесен пуна дружења и утакмица

Борац у октобру: репрезентативни наступи, треће место петлића и промоција рагбија

Прва половина октобра месеца у Рагби клубу Борац протекла је у знаку репрезентативних наступа, домаћих такмичења, међународних сусрета и промоције рагбија међу најмлађима. Активни су били играчи готово свих генерација - од петлића и јуниора до ветерана.

Ветерани Борца учествовали су 3. октобра на међународном турниру у Сремчици, где су представљали старчевачки клуб и наставили традицију сусрета и дружења некадашњих рагбиста. Јуниори Борца наступили су на Трофеју Београда, играјући у репрезентативном саставу против селекције Београда и екипе Челика из Босне и Херцеговине.

Старчевачки клуб имао је своје представнике и у јуниорској репрезентацији Србије. Михајло Вукосављевић, Марко Ђурановић и Никола Гргић наступили су у Сињу, у Хрватској, у утакмици против домаће јуниорске селекције. Меч је одигран уочи сусрета сениорских репрезентација у оквиру такмичења Rugby Europe Men's Conference 2026/27.

По повратку са репрезентативних обавеза, јуниори Борца су 10. октобра на Општинском стадиону у Старчеву одиграли утакмицу Првенства Србије против Рагби клуба Рад. Добар резултат остварила је и најмлађа такмичарска селекција Борца. На Првенству Србије за петлиће у Борчи, старчевачка екипа освојила је треће место.

Млади рагбисти имали су и заједнички тренинг и дружење са вршњацима из Рагби клуба Партизан. У оквиру фестивала представила се и Женска развојна лига, посвећена развоју женског рагбија.

Борац је током октобра наставио и промоцију овог спорта међу школском децом. Рагби је представљен ученицима ОШ "Вук Стефановић Караџић" у Старчеву и ОШ "Доситеј Обрадовић" у Омољици, са циљем да се деца упознају са правилима, начином тренинга и вредностима овог спорта.

Активности током октобра тако су обухватиле готово све узрасте у клубу - од ветерана и репрезентативаца до најмлађих играча и нових генерација које тек упознају рагби.



Репрезентативци



Рагбисткиње Борца

П. А.

Џудо: Пет медаља за Старчевце у Прилепу

Џудисти старчевачке "Академије Јочић" успешно су наступили на међународном турниру "Цевитана Опен 2026", одржаном у Прилепу, у Северној Македонији.

На такмичењу је учествовало око 350 такмичара из осам земаља - Северне Македоније, Грчке, Албаније, Турске, Црне Горе, Бугарске, Грузије и Србије, а старчевачка екипа вратила се кући са пет медаља и два пета места.

У конкуренцији млађих пионира, у категорији до 30 килограма, Урош Стојановић освојио је бронзану медаљу. До трећег места стигао је и Војин Урошев, у категорији до 34 килограма. Маша Пољак и Петар Стојановић овога пута остали су без медаље, освојивши пета места. Ипак, из клуба истичу да су и такви наступи важан део такмичарског искуства и прилика да млади џудисти из сваког меча извуку поуку за наредне изазове.

У конкуренцији старијих пионира Никола Малетић је у категорији до 34 килограма освојио сребрну медаљу. Николија Ивковић је у категорији до 48 килограма стигла до бронзе, док је Радан Чигоја, после три победе и једног пораза, такође освојио треће место.

Екипу је на турниру предводио тренер Марко Јочић, који је наступ у Прилепу оценио као добру проверу пред још већи изазов који следи.

- Ово је за нас био важан испит пред наредно велико такмичење, "Борса Опен" у Мостару. Тамо се очекује око 1.300 такмичара из стотинак клубова и двадесетак држава, па нас чека изузетно јака конкуренција. Наставићемо вредно да радимо и тренирамо како бисмо и на том турниру остварили што боље резултате - рекао је Јочић.

Наступ у Прилепу тако је за младе старчевачке џудисте донео и медаље и драгоцено међународно искуство, а већ следеће такмичење у Мостару биће нова прилика да покажу колико су напредовали.



Нижу се успеси старчевачких џудиста

(Панчевац)

100 ГОДИНА ФУДБАЛА У СТАРЧЕВУ

За историју, за памћење!



Играчи Борца и Партизана пред почетак меча

*Фудбалски клуб Борац из Старчева обележио је век постојања * ФС Војводине уручио плакету, лопте и спортску опрему * Партизан приредио спектакл*

Фудбалски клуб Борац на величанствен начин је обележио велики јубилеј - 100 година постојања. Прославу једног века фудбала у Старчеву увеличало је гостовање београдског Партизана, а пред око 1.500 гледалаца приређен је прави фудбалски празник и дан који ће свим присутнима остати у сећању до краја живота.

Пре почетка утакмице уприличена је свечаност поводом великог јубилеја, током које су представници фудбалских организација и гости уручили пригодне поклоне домаћину. У име Фудбалског савеза Војводине, Срђан Тановић, референт ФС-а Војводине за Српску лигу Војводина, футсал и рад комисија, уручио је председнику ФК-а Борац Игору Матијашевићу плакету, лопте и спортску опрему, као знак признања за век постојања клуба, очување богате фудбалске традиције и допринос развоју фудбала у Старчеву и овом делу Војводине.



Први човек ФК-а Борац Игор Матијашевић

Пригодна признања и поклоне председнику Борца уручили су и представници Партизана, Фудбалског савеза подручја Панчева и Градског фудбалског савеза Панчева. Пуне трибине стадиона у Старчеву, велики број љубитеља фудбала, неколико генерација пријатеља клуба и навијачи Партизана створили су амбијент какав овакав јубилеј и заслужује.

Од првих тренутака било је јасно да резултат утакмице неће бити у првом плану, већ прослава стогодишње традиције клуба који представља важан део спортског и друштвеног живота Старчева. Партизан је на терену славио резултатом 5:1, али је најлепши тренутак за домаће навијаче стигао у 68. минуту, када је Цетић прецизним ударцем из слободног ударца постигао погодак за Борац и изазвао одушевљење на трибинама. За црно-беле су два пута погађали Зубаиру, док су се у стрелце уписали и Же, Лима и Чупић. Утакмицу је судио Вукашин Марковић из Панчева.

За слављенички тим наступили су: Лапић, Ђурковић, Јоковић, Арсенијевић, Петковић, Ћирић, Ковачевић, Цетић, Митровић, Јанкулов и Живковић, а играли су још: Јан, Хаџић, Делић, Лукић, Јерков, Вараклић, Поповић, Матијашевић, Матичић, Костић, Стефановић и Чанчар.

За Партизан су наступили: Крунић, Јурчевић, Миловановић, Митровић, Ђурђевић, Баба, Алиловић, Зубаиру, Сек, Же, Миладиновић, а играли су још: Милошевић, Лекић, Петровић, Чупић, Лима, Самсун и Лазаревић.



Навијачи Партизана приредили су праву фудбалску атмосферу

Председник Фудбалског клуба Борац, Игор Матијашевић, рекао је новинарима:

- Када на крају сумирамо утиске, мислим да је ово био велики дан за Борац, Старчево и јужни Банат. Велику захвалност дугујемо ФК-у Партизан. Посебно бих захвалио свим људима окупљеним око Борца, пријатељима клуба, спонзорима, навијачима Борца и Партизана, Фудбалском савезу Војводине, као и Граду Панчеву. Надам се да ће овај догађај остати у лепом сећању свим Старчевцима - казао је Матијашевић.

Одржан меморијал у Џонијеву част



Николини пријатељи

Још једна традиционална меморијална фудбалска утакмица посвећена Николи Јанићијевићу Џонију, чију успомену његови пријатељи већ пуних 18 година чувају на најлепши могући начин, окупљањем на фудбалском терену, одиграна је 27. септембра на Општинском стадиону у Старчеву.

Иако је прошло скоро две деценије од његовог прераног одласка, сећање на Џонија не бледи. Напротив, сваке године његови другови поново излазе на терен како би још једном одали почаст пријатељу са којим су делили детињство, младост и љубав према фудбалу.

Резултат утакмице је и овога пута био у другом плану. Много важније од сваког гола било је дружење, евоцирање успомена и прилика да се кроз спорт сачува сећање на човека који је оставио дубок траг у животима свих који су га познавали.

У пријатељској и емотивној атмосфери, учесници су показали да време не може да избрише истинско другарство, а ова традиција наставља да живи као симбол пријатељства, поштовања и успомене која траје.

М. Вучић

Уређење игралишта у Ритској



Равнање

Равнање кошаркашког терена на игралишту у Ритској улици, у сарадњи са другим мештанима, иницијатори ове акције обавили су у суботу, 26. септембра. У помоћ је изашла фирма "Гајић" из Омољице, која је обезбедила багер у договору са Милошем Павловићем, којим је управљао Дејан Петровић, и који је успешно обавио посао.

Мештани најављују да ће наставити да раде на уређењу овог игралишта, са жељом да оно постане једно од најпосећенијих места за спорт и дружење. Игралиште је пре неколико година поставила Месна заједница, а део бриге о његовом одржавању води и ЈКП "Старчевац".

Ј. Горуновић

ОДБОЈКА

Ракочевић поново у Борцу



Старчевачки одбојкашки клуб добио је новог тренера млађих селекција. У клуб се вратио Горан Ракочевић Рака, човек који је велики део свог спортског живота везао управо за Старчево.

Ракочевић има 57 година, а у одбојци је, како каже његова богата спортска биографија, већ пуних пет деценија. Од првих играчких дана у Баваништу, пут га је водио преко Смедерева и Пожаревца до Старчева, где је у дресу Борца завршио играчку каријеру, а потом управо у овом клубу направио и прве тренерске кораке. Током тренерске каријере радио је у више клубова, међу којима су Борац, ЖОК Динамо, Панчево 013, Бавариште и Црвена звезда, а сада се враћа у средину коју доживљава као своју.

Иза њега су и запажени резултати. Са Борцем је у једној од најтежих сезона изборио повратак у Суперлигу, Бавариште је два пута уводио у Прву лигу, а у сезони 2025/2026. стигао је и до титуле вицешампиона Србије у јуниорској конкуренцији.

Дугогодишњи рад у различитим срединама донео му је велико искуство у раду и са сениорима и са младим играчима, а управо ће то знање сада бити усмерено на развој најмлађих старчевачких одбојкаша.

Повратак Ракочевића у Борац тако није само ново тренерско ангажовање, већ и повратак на место на којем је једно важно поглавље његове одбојкашке приче већ било исписано. За старчевачки клуб то је, пре свега, улагање у будућност - у генерације које тек треба да стасају и једног дана понесу игру првог тима.

П. А.